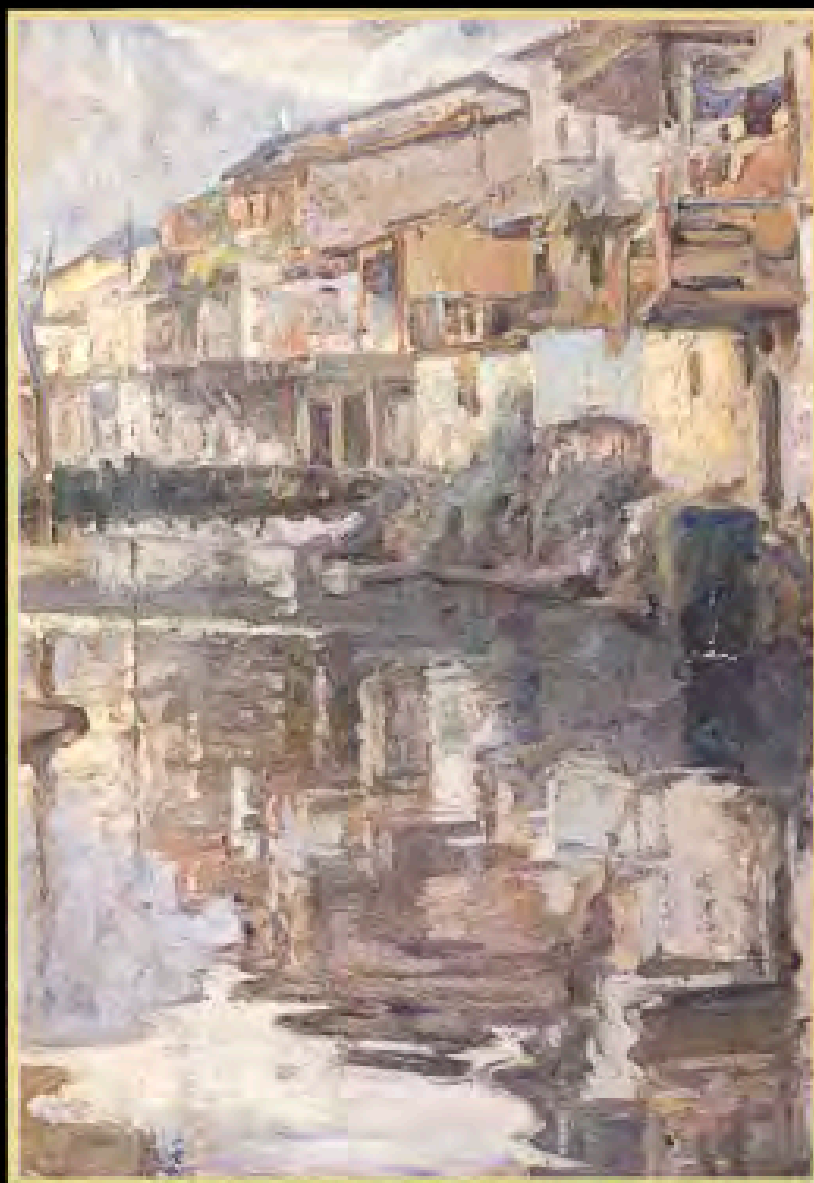

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ

Θυλαριές

ΔΗΜΟΣ ΛΕΒΑΔΕΩΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΟ ΚΕΝΤΡΟ

Εξώφυλλο «**ΕΡΚΥΝΑ**» (45X64 εκ.) Λάδι σε ξύλο (κόντρα πλακέ)

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ
MUNICIPAL ART GALLERY

ΣΥΛΛΟΓΗ ΕΡΓΩΝ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ Θ. ΛΑΖΑΡΗ
TH. LAZARI'S COLLECTION OF PAINTINGS

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1992
NOVEMBER 1992

Ο Θεόδωρος Λαζαρίης, ανάμεσα σε τόσους ανώνυμους και επώνυμους καλλιτέχνες, που με την ευαίσθητη ζωγραφική τους γλώσσα έχουν ιστορήσει τη ζωή και τις φυσικές ομορφιές της Λιβαδειάς, αποκαλύπτεται ως η πιο αντιπροσωπευτική καλλιτεχνική μορφή της πόλης μας.

Η δωρεά του καλλιτέχνη, εβδομήντα ζωγραφικών πινάκων, στο Δήμο Λεβαδέων αποτελεί ανεκτίμητη παρακαταθήκη και κληρονομιά- μια κληρονομιά που πρέπει να διασωθεί από το πέρασμα του χρόνου και να αποδοθεί στους κατοίκους της Λιβαδειάς, αποτελώντας έναυσμα και αφορμή για ν' ανθίσει η πολιτιστική ζωή στην πόλη μας. Η φιλοδοξία της Δημοτικής Αρχής κινείται, άλλωστε, σ' αυτήν την προοπτική.

Με πρωτοβουλία του Δήμου και τη σύμπραξη του Υπουργείου Πολιτισμού και Επιστημών, το οποίο θερμά ευχαριστούμε για την οικονομική και ηθική του υποστήριξη, η θαυμάσια αυτή συλλογή, χρόνια καταδικασμένη στην εγκατάλειψη και τη φθορά, ανασύρθηκε, συντηρήθηκε από έμπειρους συντηρητές και παρουσιάζεται, για πρώτη φορά ολοκληρωμένα.

Η έκθεση των έργων του Θεόδωρου Λαζαρή εγκαινιάζει το άνοιγμα της Δημοτικής Πινακοθήκης στο Πνευματικό Κέντρο, ως μόνιμο εκθεσιακό χώρο

Theodoros Lazaris, among many anonymous and eponymous artists that have depicted Levadia's life and its natural beauty using sensitive «painting language», emerges as the most representative artistic figure of our city.

The artist's donation of 70 paintings to the Municipality of the people of Levadia constitutes an invaluable trust and heritage. A heritage which has to be preserved from the passing of time and be rendered to the people of Levadia, being at the same time a spark and an opportunity for the cultural life of our city to blossom. Besides, this is in fact, the perceived ambition of Levadia's Municipal Authorities.

The initiative of the Municipality and the collaboration of the Ministry of Culture and Sciences which we warmly thank for its financial and moral support, has allowed this marvellous collection, hitherto abandoned and doomed to decay; to be restored and preserved by experts in the field and is now presented for the first time as a whole work.

Theodoros Lazaris' exhibition inaugurates simultaneously, the opening of the Municipal Art Gallery in the Cultural Centre-being a standing exhibition hall and, at the same time, functioning as a

και ταυτόχρονα ως κύτταρο μιας πολυσχιδούς δραστηριότητας στον εικαστικό χώρο. Κάτι που έλειπε από τη Λιβαδειά.

Στα πλαίσια της έκθεσης «Λαζαρή», που διοργανώνει η Δημοτική Πινακοθήκη, εκδόθηκε και ο κατάλογος που έχετε στα χέρια σας. Μ' αυτόν τον τρόπο γίνεται -πιστεύουμε- πιά γνωστός, ο Λιβαδείτης Θεόδωρος Λαζαρής και το τόσο σημαντικό έργο του.

Η Δημοτική Πινακοθήκη και η έκθεση «Λαζαρή» πιστεύουμε ότι θα προσφέρει νέα πνοή στην εικαστική δημιουργία, θα συμβάλλει στη γνωριμία της νεότερης ιστορίας της πόλης μας, θα τονώσει την αγάπη και το σεβασμό μας προς αυτήν, αφού αποτελεί σημαντικό δείγμα για τη φυσιογνωμία της παλιάς Λιβαδειάς, που η Δημοτική Αρχή θεωρεί καθήκον της να διατηρήσει.

Αισθάνομαι την ανάγκη να ευχαριστήσω προσωπικά την Υπουργό Πολιτισμού κ. Άννα Ψαρούδα - Μπενάκη, για την ευαισθησία που επέδειξε και την αρωγή της, τον καθηγητή-ακαδημαϊκό κ. Χρύσανθο Χρήστου, για την παρουσίαση του ζωγραφικού έργου του καλλιτέχνη, και όλους όσους συνέβαλαν για να πραγματοποιηθεί αυτή η Έκθεση.

ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ
ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΛΕΒΑΔΕΩΝ

cell for multivarious activity in the Fine Arts area. This has been something sadly missing from Levadia city.

The Municipal Gallery has organized the «Lazaris» exhibition and also published the catalogue you have. The exhibition has been organized so that, Lazaris, a man from Levadia, will become (we believe) better known and at the same time, his all so important work will be further appreciated.

We believe that the Municipal Gallery and the «Lazaris» exhibition, will provide further impetus to the creation of Fine Arts and will acquaint others with the modern history of our city. Finally, it will strengthen our love and respect for Levadia which exists as a significant example of a city that has maintained the old features which the Municipality considers its duty to preserve at all costs.

I feel bound to thank personally the secretary of the Ministry of Culture, Mrs. Antia Psarouda - Benaki for her sensitivity and help, the professor and academic Mr Chrysanthos Christou for the presentation of the artist's work and everyone who has contributed to the realization of this Exhibition.

CH. PALEOLOGOS
MAYOR OF LEVADIA

Η ΖΩΓΡΑΦΙΚΗ ΤΟΥ ΘΕΟΔΩΡΟΥ ΛΑΖΑΡΗ

Από την οπτική πραγματικότητα στην ποιητική
ερμηνεία του φυσικού χώρου

Η δωρεά του Θεόδωρου Λαζαρή, εβδομήντα έργων του, στον Δήμο Λιβαδειάς, της ιδιαίτερης πατρίδας του, τον Δήμο με υποτροφία του οποίου μπόρεσε να σπουδάσει ζωγραφική, αποτελεί αναμφίβολα μια σημαντική προσφορά. Περισσότερο, επιτρέπει στον επισκέπτη της αίθουσας Λαζαρή, στο θαυμάσιο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Λιβαδειάς, την καλύτερη αποτίμηση της θέσης του στην ελληνική ζωγραφική, των αναζητήσεων και των κατακτήσεών του. Καλλιτέχνης με διαφέροντα για όλες τις θεματογραφικές περιοχές, αλλά με ιδιαίτερη προτίμηση στην τοπιογραφία, τόσο τα έργα της συλλογής αυτής, όσο και άλλες του προσπάθειες, δεν αφήνουν καμιά αμφιβολία για την ευαισθησία, την εσωτερικότητα και τον πλούτο της ζωγραφικής του γλώσσας. Με πολλές, ατομικές εκθέσεις στην Ελλάδα και το εξωτερικό, και συμμετοχές σε περισσότερες ομαδικές, κατόρθωσε να μιλήσει για τον άνθρωπο και να τραγουδήσει για το φυσικό χώρο σε χαρακτηριστικές του προσπάθειες. Με την έμφαση, άλλοτε στην πιστή μεταφορά της οπτικής πραγματικότητας στα έργα του, και άλλοτε με μία προσωπική και ποιητική ερμηνεία της, μας δίνει μία ζωγραφική που διακρίνεται για την ευαισθησία της, τη λυρική φωνή της, και ιδιαίτερα την εσωτερική επαφή του καλλιτέχνη με τα θέματά του. Γιατί, όπως μπορεί να διαπιστώσει ο επισκέπτης της αίθουσας Λαζαρή, ο καλλιτέχνης δε στέκεται ποτέ σαν ψυχρός παρατηρητής μπροστά στα θέματά του.

Ζωγραφίζει ό,τι τον αγγίζει και ό,τι αγαπά, ό,τι τον ερεθίζει και ό,τι τον προκαλεί, ό,τι του επιτρέπει να εκφράσει τη σύνδεσή του με τον άνθρωπο και τη ζωή.

Χαρακτηριστικές γωνιές της Λιβαδειάς, με την Έρκυνα και τα γεφύρια της, τους καταρράκτες και

THEODOROS LAZARI'S ART OF PAINTING

From visual reality to the poetical interpretation
of natural space

Theodoros Lazari's donation of seventy of his paintings to the Municipality of Levadia, his native town, which granted him his scholarship to study painting, comprises undoubtedly a significant offering.

Moreover, it allows the visitor of Lazaris hall, in Levadia's splendid Municipal Cultural Centre, the chance to assess his position in the world of Greek art, and his pursuits and achievements. Although he was an artist with interests in all thematic areas, he expressed a particular preference for landscape painting. Neither the paintings of this collection, nor of other endeavours, leave any doubt about his sensitivity, his inwardness and the richness of his «painting language». He succeeded in speaking for man and «sang» the natural space with characteristic effort being reflected in many individual exhibitions and by participating in many group exhibitions in Greece and abroad.

Lazaris, by placing emphasis, sometimes on the quick transference of visual reality and at times, by attempting its personal and poetic interpretation, he offers us an art that is distinctive for its sensitivity, its lyrical voice, and especially his innermost encounter with his themes. The artist, as «the visitor», may finds out for himself, he never stares as a remote spectator in front of his themes. He paints whatever touches, irritates or provokes him; whatever he loves or permits him to express his connection with man and life.

He was inspired by the characteristic beauty spots of Levadia, with Erkyne and its bridges, waterfalls and old factories. Also with areas of Attiki, such as Acropolis, the crowning of Athens, Elikon and Kifissos, Parnassos' peaks Evoia's landscapes and the monasteries of Dafni and Tenos.

τα παλιά εργοστάσια της, περιοχές της Αττικής που τον εμπνέουν, την Ακρόπολη, στεφάνωμα της Αθήνας, τον Ελικώνα και τον Κηφισό, τις κορυφές του Παρνασσού και τοπία της Εύβοιας την μονή του Δαφνίου και το μοναστήρι της Τήνου.

Επίσης, μας δίνει και ηθογραφικές σκηνές, όπως το **Μπροστά στο τζάκι** και το **Μουσική για την παρέα**, το **Παράπονο της κοπέλας** και το **Οικιακή απασχόληση**, προσωπογραφίες σαν αυτή του ποιητή **Σπύρου Μαρτσούκη**, του **Χριστόφορου Νέζερ**, του βιομήχανου **Στράγκα**, παιδικές και γυναικείες προσωπογραφίες, μια σειρά από γυμνά, μερικά έργα με λουλούδια, έργα που αποδεικνύουν ότι βρίσκεται σε επαφή με όλα. Και ό,τι κάνει ιδιαίτερη εντύπωση, είναι η δυνατότητά του να εκφράζεται με προσωπικό τρόπο σε κάθε θεματογραφική περιοχή και να δίνει έργα που διακρίνονται για την πηγαιότητα της έμπνευσης και την αμεσότητα της ερμηνείας του.

Αλλά πριν επιχειρήσουμε να πλησιάσουμε καλύτερα μερικές από τις πιο χαρακτηριστικές του προσπάθειες, ιδιαίτερα αυτές που έχουμε στην Συλλογή του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Λιβαδειάς, ίσως είναι σκόπιμο να μείνουμε για λίγο και στη ζωή του, τη μαθητεία και τους αγώνες του, την πορεία και τις αναζητήσεις του, μερικές δηλαδή από τις προϋποθέσεις της καλλιτεχνικής του ανέλιξης. Ο Θεόδωρος Λαζαρίης θα γεννηθεί στη Λιβαδειά το 1882⁽¹⁾ και θα αρχίσει τις σπουδές του, με υποτροφία του Δήμου Λιβαδειάς το 1906, στη Σχολή Καλών Τεχνών της Αθήνας. Εκεί θα έχει για δασκάλους του, τον Α. Γερασιώτη, τον Γ. Ροϊλό και τον Γ. Ιακωβίδη. Σπουδαστής ακόμα θα εκθέσει έργα του σε ομαδική έκθεση το 1910, όπως γράφει ο ίδιος στο σημείωμα που υπέβαλε το 1945 για να γίνει μέλος του Καλλιτεχνικού Επιμελητηρίου: «κατά το 1910 μαθητής της ΣΤ' τάξεως, εξέθεσα εις την υπό των Συντακτών οργανωθείσαν έκθεσιν με καλλιτεχνικόν σύμβουλον τον αείμνηστον Γ. Ροϊλόν⁽²⁾». Το 1911 θα διακόψει τις σπουδές του για ένα χρόνο και την περίοδο 1912-1918 θα επιστρατευθεί, τόσο για τους πολέμους 1912-1913, όσο και για τους πολέμους 1914-1918. Την περίοδο αυτή και συγκεκριμένα το

He also conveys to us, scenes from everyday life notable in: «In front of the Fireplace», «Music for the Party», «Girl's grievance», and «Household chores». Portraits such as those of, the poet's Spiros Matroukis, Christopher Nezer's, Straga's the manufacturer, together with flowers and works prove that he's in touch with «everything». His ability to express himself in a personal manner and in all thematic areas, is particularly impressive and provides us with paintings that are distinguishable, for the artist's spontaneity of inspiration and his directness of interpretation.

But before we go any further in attempting to approach some of his most distinctive contributions, especially those that we have in the Cultural Centre of Levadia, Municipality, it maybe worthwhile to glance at his life, his apprenticeship, his struggles, his progress and pursuits, that are, the prerequisites of his artistic evolution.

Theodoros Lazaris was born in Levadia in 1882.¹¹ He began his studies in 1906 at the school of Fine Arts of Athens University by scholarship awarded by the Municipality of Levadia. There, his teachers were A. Geraniotis, G. Roilos and G. Iacobides. While a student he exhibited some of his paintings in a group collection in 1910. As he himself wrote, in his curriculum vitae that he submitted in 1945, in order to become a member of the Chamber of Arts: «by 1910, being a student of Class six, I exhibited at the exhibition organized by the Press Editors with, as artistic consultant, the unforgettable G. Roilos⁽²⁾.

In 1911, he interrupted his studies for a year and in the 1912- 1918 period he was called up for both the 1912-1913 and 1914-1918 wars. During this period, (1916) he took part in a group exhibition in Kifissia, Athens. In 1918 he undertook a commission to produce the drawings and frescoes of the Church of the Annunciation of the Virgin Mary in Levadia with the

1916, θα πάρει μέρος σε ομαδική έκθεση στην Κηφισιά και το 1918 θα αναλάβει τα σχέδια και την εκτέλεση αγιογραφιών για την εκκλησία των Εισοδίων της Θεοτόκου της Λιβαδειάς, με κυριότερο έργο τον Παντοκράτορα. Και μόνο το 1919 κατορθώνει να συνεχίσει τις σπουδές του στη Σχολή Καλών Τεχνών, να πάρει το πτυχίο του με “άριστα” και να τιμηθεί με το Χρυσοβέργειο Βραβείο. Από το 1920 μετέχει στις εκθέσεις του Συνδέσμου Ελλήνων Καλλιτεχνών και του Καλλιτεχνικού Επιμελητηρίου και από το 1924 μετέχει και σε εκθέσεις του εξωτερικού. Τέσσερα χρόνια αργότερα, το 1928, θα αναλάβει την εικονογράφηση του ναού του Αγίου Νικολάου στη Χαλκίδα, και, πολλά χρόνια αργότερα, το 1961-64, την αγιογράφιση του ναού της Δ.Ε.Η. στο Αλιβέρι. Την περίοδο αυτή και συγκεκριμένα το 1930, θα οργανώσει και την μοναδική ατομική του έκθεση στον Παρνασσό, το 1934 θα πάρει μέρος στην Μπιενάλε της Βενετίας, ενώ το 1940 θα πάρει μέρος και θα βραβευτεί στην Πανελλήνιο, όπως θα πάρει μέρος και στις Πανελληνίους που θα ακολουθήσουν την περίοδο 1948-1973. Διάφορες, τιμητικές διακρίσεις θα πάρει την ίδια περίοδο, όπως το Μετάλλιο της Πόλεως των Παρισίων το 1965 και το Παράσημο του Πατριάρχου Αλεξανδρείας και Πάσης Αφρικής την ίδια χρονιά, ενώ το 1974 θα οργανωθεί η μεγάλη αναδρομική του έκθεση στην Εθνική Πινακοθήκη και θα εκδοθεί και κατάλογος με προλογικό κείμενο του Διευθυντού της, Δημήτρη Παπαστάμου⁽³⁾.

Τα σύντομα βιογραφικά στοιχεία μας επιτρέπουν να γνωρίσουμε κάπως τον άνθρωπο και τον καλλιτέχνη. Τον σεμνό και συγκρατημένο άνθρωπο, που δεν είχε ιδιαίτερο ενδιαφέρον για το θόρυβο της αγοράς, και τον καλλιτέχνη που έμεινε πιστός στον εαυτό του και στον κόσμο του. Ιδιαίτερα, τον δημιουργό που ο χαρακτήρας της εποχής του και οι ιστορικές συνθήκες δεν τον βοήθησαν να συνεχίσει τις σπουδές του και έξω από την Ελλάδα, όπως πολλοί άλλοι σύγχρονοί του. Χωρίς αυτό, φυσικά, να τον εμποδίσει να προχωρήσει στην αξιοποίηση των δυνατοτήτων του και να φτάσει σε καθαρά προσωπι-

most prominent work being that of «Pantocrator». Only in 1919 did he succeed in continuing his studies at the School of Fine Arts. He passed his degree with «excellent!» and was awarded the Hrysovergis Prize. From 1920 he participated in all the exhibitions organized by the Greek Artists Association and the Chamber of Arts. From 1924 he participated in numerous exhibitions abroad. Four years later, in 1928, he undertook the iconography of St. Nikola's Church in Halkida and many years later (1961-1964) the iconography of the Public Electricity Corporation's Church in Aliveri.

During the above period, specifically in 1930, he organized his one and only individual exhibition at Pamassus. In 1934 he participated in Venice's Biennale. In 1940 he participated in the Panhellenic Exhibition where he was honoured for this work. He has also participated in the Panhellenic Exhibitions that were to follow in the period 1948-1973. During the same period he was awarded several honourable distinctions among which were, the Medal of the City of Paris and in the same year (1965) he was decorated by the Patriarch of Alexandria and Africa. In 1974 he organized his «retrospective» exhibition at the National Gallery along with a published list with an introductory text by the Gallery's Director Dimitris Papastamos.

This abstract biographical evidence allows us to get to know the man and the artist better. He was a moderate and temperate man, who had no particular interest for the fuss of the marketplace and an artist who remained loyal to this audience and himself. Furthermore, Lazaris was inhibited by the attitudes, prejudices, and the historical circumstances of his time. These prevented him from developing his studies abroad, as many of his contemporaries did. On the contrary, this was no reason for him to be inhibited and proceed to a realization of his abilities -to reach those clearly personal goals that are detected for their effortlessness and their expressive lushness. with the

κές διατυπώσεις, που διακρίνονται για την πηγαίότητα και τον εκφραστικό τους πλούτο. Στην αίθουσα Θεόδωρου Λαζαρή του Πνευματικού Κέντρου του Δήμου Λιβαδειάς, έχουμε αναμφίβολα τη δυνατότητα να πλησιάσουμε και να καταλάβουμε καλύτερα όλα τα χαρακτηριστικά της ζωγραφικής του καλλιτέχνη, τις επιδράσεις που δέχεται, τις αναζητήσεις σε διάφορες θεματογραφικές περιοχές και τις κατακτήσεις του. Όπως στην περίπτωση κάθε καλλιτέχνη, και η ζωγραφική του Λαζαρή μπορεί να αντιμετωπισθεί από διάφορες πλευρές και με διαφορετικούς τρόπους. Μπορεί να μελετηθεί θεματογραφικά, δηλαδή με τα διάφορα θέματα τα οποία τον απασχολούν, χρονολογικά με τις διάφορες περιόδους, της καλλιτεχνικής του πορείας, και τεχνοτροπικά με τις διάφορες μεταβολές του ύφους του ή την άλλη θεματογραφική περιοχή, την μιά ή την άλλη περίοδο. Μια πρώτη προσέγγιση των έργων του στη Λιβαδειά μας υποχρεώνει να επιδιώξουμε να πλησιάσουμε καλύτερα τις πιο χαρακτηριστικές του προσπάθειες με βάση τη θεματογραφία του. Γιατί αυτό μας βοηθάει να καταλάβουμε τις τεχνοτροπικές του αλλαγές, τις επιδράσεις που δέχεται και το βαθμό στον οποίο αξιοποιεί, τόσο τα ξένα στοιχεία, όσο και τις προσωπικές του αναζητήσεις. Έτσι, θα επιχειρήσουμε να δούμε, πρώτα, τις προσωπογραφίες του, στη συνέχεια, τα ηθογραφικά του έργα, τη γυμνογραφία του, τις νεκρές του φύσεις-κυρίως λουλούδια- για να καταλήξουμε στην τοπιογραφία, όπου αναμφίβολα δίνει τον καλύτερο εαυτό του και τις πιο ολοκληρωμένες και προσωπικές του διατυπώσεις.

Σχετικά νωρίς, ο Λαζαράς ενδιαφέρεται για την προσωπογραφία, όπως φαίνεται από έργα του γνωστά σε διάφορες συλλογές: στην **Προσωπογραφία του πατέρα του** το 1905, πριν ακόμα αρχίσει τις σπουδές του στη Σχολή Καλών Τεχνών, στην **Προσωπογραφία του ποιητή Ματσοῦκη** το 1915, στην **Προσωπογραφία της γυναίκας του** το 1918 και στην **Προσωπογραφία του παιδιού** το 1922. Πρόκειται για έργα που συνεχίζουν την παράδοση των δασκάλων του και δεν απομακρύνονται ουσιαστικά από

In Th. Lazaris hall of Levadia Municipal Cultural Centre, we have a chance of coming to a better understanding of all aspects of the artist's work. Also an appreciation of the influences he experienced, his pursuits in various thematic areas and his achievements. As is the case with any artist, Lazaris, work can be regarded from various point of views and in different ways. It could be studied thematically, that is, in parallel to the various themes that he is occupied with. Or on the other hand, chronologically, that is to say -along with the various periods of his artistic progress that have brought changes to style and thematic areas during the various periods of his work.

Taking a simple analysis of his paintings in Levadia we are drawn to a consideration of his endeavours based on his range of themes. Actually, this specific approach helps us to perceive more clearly his changes in technique as well as the influences he acquired. Furthermore the extent to which he utilized external influences combined with his personal interests and pursuits can also be seen in his work.

*Therefore, if we look firstly at his portraits, at his eneryday life paintings, **his nudes, his Still Life** compositions (mostly flowers) and finally his landscape painting, we will see that, it is in the latter that he gives his best contributions along with his most integrated and personal interpretations.*

*Lazaris became interested in portrait painting at an early age and this can be seen in his well know paintings in various collections. For example, his **Father's Portrait**, which dates back to 1905 and painted before he began his studies at the School of Fine Arts. Also the **Portrait of Poet Matsoukis** dating from 1915, the **Portrait of his wife** in 1918 and the **Portrait of a Child** painted in 1922.*

The above paintings continue the tradition of his teachers in that, they do not detract from objectiverealism. Through his portraits in the Levadia

τον αντικειμενικό ρεαλισμό. Σε προσωπογραφίες του στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Λειβαδιάς και ιδιαίτερα, σε δύο γυναικείες προσωπογραφίες διαπιστώνει κανείς, κυρίως, την επίδραση του Ιακωβίδη στη μιά, όσο και την απομάκρυνσή του από την ακαδημαϊκή παράδοση. Στην πρώτη, με τη γυναίκα δοσμένη από τη μέση και επάνω και το αριστερό χέρι να συγκρατεί το φόρεμα πάνω από το στήθος, είναι τα βαριά, σκοτεινά χρώματα του βάθους και η έμφαση στους ζεστούς τόνους, που υποβάλλουν τη διάθεση του έργου. Χωρίς να θυσιάζει τα ατομικά, φυσιογνωμικά χαρακτηριστικά του προσώπου, ο καλλιτέχνης κατορθώνει με τον τρόπο αυτό να μας δίνει και κάτι περισσότερο, κάτι από τον ίδιο τον χαρακτήρα της εικονιζόμενης. Σε μιά περισσότερο προσωπική, εκφραστική, γλώσσα, είναι δοσμένη δεύτερη γυναικεία προσωπογραφία, με τη νέα γυναίκα σε αυστηρή, μετωπική θέση, πάλι από τη μέση και πάνω, αλλά σε ανοιχτό βάθος. Εδώ πέρα, από την έμφαση στο ρεαλιστικό λεξιλόγιο, εντύπωση κάνει και μια προσπάθεια ψυχολογικής διείσδυσης που επιχειρεί και επιτυγχάνει ο Λαζαρίδης, τόσο με τα φυσιογνωμικά χαρακτηριστικά -σφιγμένα χείλια, ένταση των ματιών -όσο και με την ελευθερία της πινελιάς τόσο στο φόρεμα όσο και στο βάθος. Ανάλογα στοιχεία έχουμε και στην **Προσωπογραφία Στράγκα** που εικονίζεται καθιστάς στα τρία τέταρτα, με το δεξί χέρι στο ερεισίνωτο της πολυθρόνας, το αριστερό προς το στήθος του· η θέση και η στάση της μορφής, όσο και φυσιογνωμικά χαρακτηριστικά μας δείχνουν την ίδια την προσωπικότητα του εικονιζόμενου, βέβαιου για τον εαυτό του και τους προσανατολισμούς του. Μάλιστα, εδώ ο Λαζαρίδης συνδυάζει θαυμάσια, ρεαλιστικά και εμπρεσιονιστικά στοιχεία για να δώσει με μεγαλύτερη ασφάλεια το εσωτερικό περιεχόμενο του θέματός του.

Αχρονολόγητες οι περισσότερες προσωπογραφίες του Λαζαρίδη αποδεικνύουν ότι δε διστάζει να χρησιμοποιήσει στοιχεία από διάφορες, στυλιστικές κατευθύνσεις για να ολοκληρώσει την ερμηνεία των προσώπων που εικονίζονται. Με την τάση περισσό-

Municipal Cultural Centre, we have a chance of coming to a better Municipality Cultural Centre and, especially in two of his portraits of women, the influence of Iacobides can be detected and also his departure from the all-encompassing academic tradition.

In the first of his portraits of women; a woman is depicted from her waist upwards and with her left hand holding her dress above her chest. The mood of this painting is imposed by the heavy dark colours of the background, with emphasis being placed on warm colour tones. Without sacrificing the individual, characteristic features of the face, the artist succeeds in this way to add, a little at a time, something of the character of the woman portrayed.

In the second of his portraits of women, the subject is portrayed in a more personal and eloquent manner. The young lady is depicted in a strict frontal position, again from waist upwards with little emphasis being placed on background detail. In addition, in this portrait there is a shift from an emphasis on realism and an attempt to come to an understanding of the psychology of the subject. This Lazaridis successfully accomplishes by the use of such characteristic features as, tight lips, intensity of eyes, which, combined with the free stroke of the brush, produces the dress as well as the background.

*In the **Portrait of Straga**, we are confronted with corresponding elements. He is shown in a seated position with his right hand on the back of the armchair, the left towards his chest. Here, the position and pose of the figure and the characteristic features convey something about the personality of the man himself and also the positive feeling he has of life.*

Here, in particular, Lazaridis combines magnificently, elements of realism and impressionism in an attempt to convey with certainty the inner content of his subject.

Lazaridis' portraits are mostly undated and demonstrate the fact that he doesn't hesitate to use elements from various stylistic directions in order to integrate his interpretation of the faces portrayed.

τερο για το τυπικό κινείται ο καλλιτέχνης σε προσωπογραφίες των ανθρώπων της εκκλησίας, όπως του **Μητροπολίτη Πολύκαρπου** και του **Παπαζονή**. Πέρα από τα κάπως βαριά, ακαδημαϊκά χρώματα και την απόδοση των φυσιολογικών χαρακτηριστικών, είναι τα παραπληρωματικά θέματα που δίνουν περισσότερο τον τόνο στον Πολύκαρπο: τα διάσημα και οι σταυροί στον Μητροπολίτη και τα μακρυά κατάλευκα γένεια στον Παπαζονή που μας εισάγουν στον χαρακτήρα των εικονιζόμενων. Μάλιστα, στην **Προσωπογραφία του Παπαζονή** κάνει ιδιαίτερη εντύπωση ένας καθαρά εμπρεσιονιστικός τόνος που τονίζεται και από την απόδοση του βάθους. Σαφέστερα, μια τυπική εργασία του στο κλίμα του εμπρεσιονισμού είναι η **Προσωπογραφία του Πατρός Ιωσήφ**, με την έμφαση στο στιγμιαίο, την επιβολή του ατμοσφαιρικού και τη φωτεινότητα των χρωμάτων. Έργο χρονολογημένο το 1941, η **Προσωπογραφία του Πατρός Ιωσήφ**, διακρίνεται για τις δυνατότητες της ζωγραφικής του Λαζαρή να χρησιμοποιεί με προσωπικό τρόπο τις κατακτήσεις του εμπρεσιονισμού και να φτάνει σε εξαιρετικά αποτελέσματα. Μια άλλη, χαρακτηριστική προσωπογραφία του είναι η **Φωτεινή με το κόκκινο φόρεμα**, στο οποίο συνδυάζονται θαυμάσια ρεαλιστικά και εμπρεσιονιστικά χαρακτηριστικά ρεαλιστικά στη γυναικεία μορφή και εμπρεσιονιστικά στον χώρο.

Αν και μας είναι γνωστές και άλλες ηθογραφικές προσπάθειες του Λαζαρή, στο Πνευματικό Κέντρο του Δήμου Λιβαδειάς είναι σχετικά λίγες και, εκτός από μία, όλες αχρονολόγητες. Παλαιότερη φαίνεται ότι είναι αυτή που έχει για τίτλο το **Γυναίκα που δουλεύει-καλύτερα Αγροτικές εργασίες**. Είναι για μία γυναίκα, στο πρώτο επίπεδο, που ασχολείται με το βαμβάκι, ενώ μια δεύτερη δεξιά, στο δεύτερο επίπεδο, είναι επίσης απασχολημένη με κάτι ανάλογο. Είναι ένα έργο που κινείται στον γνωστό τύπο των ηθογραφικών θεμάτων, με ακαδημαϊκό περισσότερο προσανατολισμό. Βαριά και ζεστά χρώματα, ζεστοί τόνοι, έμφαση στο τυπικό δίνουν τον τόνο. Εδώ ο Λαζαρή κινείται στην ίδια κατεύθυνση με έργα

*The artist's tendency towards formality is revealed in portraits of priestly subjects such as **Metropolitēs Polykarpos** and **Papazonis**. Furthermore, the almost heavy, formal use of colour and the rendering of characteristic features, create supplementary themes, which add tone to **Polykarpos**, for example the badges and the crosses on the Metropolitē. Also **Papazonis'** long snowy beard provide us with an idea of the characters of the people portrayed.*

*Furthermore, in the **Portrait of Papazonis** it is particularly interesting to note that there is a clear impressionistic tone that is stressed by the rendering of the background. Also there is a more explicit work in an impressionistic atmosphere, in **Father Joseph's Portrait**. In this picture he places emphasis on the momentary, the imposition of atmospherical and the brightness of the colours. Dated in 1941, **Father Joseph's Portrait** can be used to judge the potential of Lazaris' ability to utilize innovative techniques of impressionism, in a way that achieves outstanding effects.*

*Another distinctive portrait of his is «**Fotini with the Red dress**» in which he has splendidly combined, both realistic and expressionistic features respectively in the woman's profile and the space occupied by her.*

*Although we know of Lazaris' other works depicting scenes of everyday life there are unfortunately very few of them exhibited in the Municipal Cultural Centre of Levadia. However these are undated with one exception. This is the oldest work and is entitled. «**Woman working**» or more accurately «**Household chores**». It is about a woman who is engaged in spinning cotton along with a second woman engaged in a similar activity in the middle distance.*

This picture maintains the traditional themes of the teachers that influenced him; especially with regard to tone, accomplished by the use of heavy and warm- colours, and by placing emphasis on formal representation.

δασκάλων του σαν τον Γερασιώτη, όπως και δημιουργών της προηγούμενης γενιάς σαν τον Ξυδιά και τον Λεμπέση. Στο ίδιο, ουσιαστικά, κλίμα μας μεταφέρει και το **Ανάγνωση**, με τη γυναικεία μορφή ξαπλωμένη στον καναπέ, με το βιβλίο στο χέρι βυθισμένη στο διάβασμα, πάλι προσπάθεια στην κατεύθυνση της ακαδημαϊκής παράδοσης. Σε μία περισσότερο προσωπική, ζωγραφική γλώσσα, είναι δοσμένο ένα άλλο έργο, πάλι μια **Ανάγνωση**, με τη γυναίκα που εικονίζεται να διαβάζει από ένα ανοιχτό βιβλίο, που είναι ακουμπισμένο στα γόνατά της. Είναι για μια προσπάθεια στο κλίμα του εμπρεσιονισμού, περισσότερο με την ελευθερία της πινελιάς, το ρόλο του φωτός και ακόμη την ψυχολογική διείσδυση στον χαρακτήρα της στιγμής ⁽⁴⁾. Σε ανάλογο κλίμα κινείται και το έργο με τίτλο **Μετσοβίτισσα**, και εικονίζει ένα θηλασμό. Η μητέρα με το παιδί στο στήθος, στον τύπο της Παναγίας της Γαλακτοτροφούσας, εντυπωσιάζει τον θεατή με τη δυνατότητα του καλλιτέχνη να δίνει περισσότερα από τα εξωτερικά, περιγραφικά στοιχεία. Με την όλη στάση της μητέρας και την έκφραση του προσώπου της εκφράζεται η εσωτερική χαρά για το παιδί της, αυτό ακριβώς που θηλάζει αυτήν τη στιγμή και μεταφέρεται στον θεατή όλο το εσωτερικό περιεχόμενο της σκηνής. Στην κατεύθυνση των εμπρεσιονιστικών διατυπώσεων κινείται μια άλλη ηθογραφική σκηνή, με τίτλο **Οι δύο φίλες**, με δύο νέες κοπέλες στο εσωτερικό ⁽⁵⁾, που μισοξαπλωμένες στον καναπέ φαίνεται ότι διαβάζουν κάποιο γράμμα. Φωτεινά χρώματα, έμφαση στο στιγμιαίο, ρόλος του φωτός είναι όλα χαρακτηριστικά του εμπρεσιονισμού, του οποίου ο Λαζαρίδης κατέχει όλα τα μυστικά. Έτσι, με τον περιορισμό των ατομικών, φυσιογνωμικών χαρακτηριστικών και τον καθοριστικό ρόλο των χρωμάτων, ιδιαίτερα του συνδυασμού ζεστών και ψυχρών τόνων, το σύνολο κερδίζει αμεσότητα αλλά και εκφραστικό πλούτο.

Με τη γυμνογραφία -το γυναικείο γυμνό- φαίνεται ότι ασχολείται ο καλλιτέχνης σε όλες τις περιόδους της καλλιτεχνικής του δημιουργίας. Έτσι, στο **Καθιστά γυμνό**, με τα κόκκινα και προς τα καφέ

Here, again, Lazaris emulates the style of Geraniotis and of painters of previous generations, namely Xydias and Lempesis.

One is also introduced to the same atmosphere in «Reading». This work depicts the female figure lying on the sofa with a book in hand absorbed in reading. This is a repeated theme in the spirit of the academic tradition.

Another work is conveyed in the same «language». This is also a «Reading» and depicts a woman reading from a book resting on her lap. This work attempts to exploit the impressionistic tradition, incorporating free brush stroke, consideration of light and psychological penetration of the character depicted.⁽⁴⁾

Another painting that is similar to the above is the one entitled «Woman from Metsovo». This work portrays a child suckling its mother. The child is against her breast and is reminiscent of the infant Christ and the Virgin Mary, who symbolizes the life sustaining concept through the selfless giving of her milk to the infant Jesus.

What impresses the viewer is the ability of the artist to convey much more than the outer description of the subject. Through both, the pose of the mother and the expression of her face, the artist conveys her inner joy for the actual child that she 's suckling at this very moment. In this manner the whole concept is conveyed to the viewer.

Another scene from everyday life in the impressionistic tradition is Lazaris' «Two Girl Friends». Two young girls are depicted reclining on the sofa and appearing to be reading a letter. Bright colours, emphasis on the moment, the use of light, are features (of impressionism) that Lazaris exploits to the full. Thus, by restricting all individual characteristic of warm and cold tones, the work acquires adirectness and a richness in expression.

It seems that the artist is occupied with nude painting (female nudes) that stem from all periods of his

χρώματα του χώρου, ο Λαζαρής δεν απομακρύνεται από γνωστές προσπάθειες καλλιτεχνών μας του δέκατου ένατου αιώνα. Μόνο τα κάπως ρευστά περιγράμματα των μορφών προδίδουν ότι το έργο είναι ζωγραφισμένο από καλλιτέχνη που βρίσκεται σε επαφή με τις κατακτήσεις του εμπρεσιονισμού. Σε ένα περισσότερο εμπρεσιονιστικό κλίμα νοείται το **Ξαπλωμένο γυμνό**, το οποίο φαίνεται ότι βασίζεται στον γνωστό τύπο της Δανάης, προσπάθεια, η οποία τόσο για τα ζεστά χρώματα όσο και για την όλη απόδοση της μορφής, διακρίνεται για την επικράτηση των περισσότερο αισθησιακών στοιχείων. Ανάλογη αφετηρία σημειώνει κανείς και σε ένα άλλο από τα γυμνά του Λαζαρή· ένα ξαπλωμένο γυναικείο γυμνό με τα χέρια πάνω από το κεφάλι, το οποίο σαφέστερα ακόμα, μας δίνει τον τύπο της Δανάης, αγαπημένο θέμα πολλών δημιουργών της Αναγέννησης και του Μπαρόκ. Εδώ ακόμη, μπορεί να σημειώσει κανείς μια ιδιαίτερη έμφαση στα σχεδιαστικά στοιχεία και τα συγκερατημένα, λιτά χρώματα που τονίζουν περισσότερο τις καθαρά πλαστικές αξίες του έργου. Από τα άλλα γυμνά του, αυτό με την καθιστή γυναικεία μορφή και το κεφάλι ακουμπισμένο στο δεξί χέρι, κάνει ιδιαίτερη εντύπωση η τονισμένη αντίθεση πλαστικών και χρωματικών αξιών, καθώς και ο σκόπιμα ακαθόριστος χώρος. Αναφορά σ' ένα γνωστό τύπο γυμνογραφίας, έχουμε και στο **Γυμνό**, με την πλάτη στον θεατή, περισσότερο γυμνό στον καθρέφτη, που βασίζεται σε γνωστά έργα άλλων καλλιτεχνών μας του δέκατου ένατου αιώνα. Είναι για έργα που έχουν σαν βάση ή ερέθισμά τους την **Αφροδίτη στον καθρέφτη**, ένα από τα έργα του **Βελάσκεθ**⁽⁶⁾, που έχει επηρεάσει δεκάδες δημιουργούς όχι μόνο του Ελληνικού αλλά και όλου του ευρωπαϊκού καλλιτεχνικού χώρου. Ότι διαπιστώνει κανείς εύκολα στη γυμνογραφία του Λαζαρή, είναι το γεγονός ότι τα γυμνά του έχουν σαν αφετηρίες τους, όχι μοντέλα του, αλλά γνωστές προσπάθειες της ευρωπαϊκής γυμνογραφίας, που ασφαλώς γνώριζε ο καλλιτέχνης.

Με τη νεκρή φύση φαίνεται ότι ασχολήθηκε πολύ λίγο ο Λαζαρής και μόνο με την ανθογραφία. Δύο

artistic creativity. In «*Sitting Nude*» with red and semi -brown room colours, Lazaris maintains the tradition of our 19th century artists. Only the fluid outlines of shapes, betray that the painting was created by an artist who was influenced by achievements of the impressionists.

His work entitled «*Laid nude*» is considered to be more in the impressionistic style, and appears to be based on the well -known mythological persona of Danae. What is apparent here is the attempt Lazaris makes to utilize warm colours combined with shape in order to create the sensuality of the subject.

Another of Lazaris' nudes derives from a similar starting point. This is also a reclining female nude, depicted with hands above her head, which more explicitly, conveys Danae's type -a beloved motive of many renaissance and Baroque painters. Here also one can notice particular emphasis on the design aspects, the temperate, plain colours that stress further the clearly shapely qualities of the painting.

Among the rest of his nudes, there is one which shows a seated female figure; her head is resting on her right hand. This work is particularly impressive because of the fact that a contradiction exists between shapely and colour qualities in addition to what appears to be, the deliberately created vagueness of space. There is also another «*Nude*» with its back facing the viewer. The «*Nude in the mirror*» is a technique known and used in the paintings of other Greek artists of the 17th Century. This particular type concerns works that have drawn inspiration and have their corner stone in *Velasquez's Aphrodite in the Mirror* ⁽⁶⁾; a painting that has influenced many artists not only in Greece but throughout European artistic circles.

Whatever one may discover in Lazaris nudes, the fact remains that his nudes have been greatly influenced by the traditions employed by European painters.

έργα της κατηγορίας αυτής έχουμε στη συλλογή του Πνευματικού Κέντρου, το **Ανθη**, σχετικά πρώιμα ζωγραφισμένο, το 1918, και το **Μαργαρίτες** μάλλον όψιμη προσπάθειά του. Το **Ανθη** (Αη Δημητριάτικα) κινείται περισσότερο, στο γνωστό κλίμα της ακαδημαϊκής ζωγραφικής του δέκατου ένατου αιώνα. Φροντισμένο σχέδιο, συνδυασμός ζεστών και ψυχρών χρωμάτων, έμφαση στις περιγραφικές αξίες δίνουν τον τόνο. Στο σκοτεινό βάθος αντιπαραθέτει ο καλλιτέχνης τα ζεστά χρώματα του τραπεζιού, που συνεχίζονται και στο ένα από τα δύο βάζα, και τονίζονται από τα ψυχρά χρώματα που έχουν οι μαργαρίτες. Το «**Μαργαρίτες**» στο οποίο έχουμε και άλλα λουλούδια με πορτοκαλί χρώματα, είναι καθαρά τα εμπρεσιονιστικά στοιχεία, που παίζουν καθοριστικό ρόλο. Εδώ ο καλλιτέχνης, με την αποφυγή της ρεαλιστικής περιγραφής και την έμφαση στο μεταβλητό και το στιγμιαίο, το ρόλο του φωτός και το συνδυασμό ζεστών και ψυχρών χρωμάτων, κατορθώνει να μας δώσει πολύ περισσότερα. Μας δίνει κάτι από τη δροσιά και τη μυρωδιά των λουλουδιών, μας μεταφέρει κάτι από τον χαρακτήρα των χωραfiών και του φυσικού γενικά χώρου στον οποίο ανθίζουν.

Αλλά, όπως σημειώθηκε και παραπάνω, είναι στην τοπιογραφία που δίνει τον καλύτερο εαυτό του ο Λαζαράς, είναι η συνάντησή του με το φυσικό χώρο στην οποία μας δίνει τις ολοκληρωμένες και προσωπικές του διατυπώσεις. Είναι στα τοπία του, όχι μόνο της Λιβαδειάς και του Παρνασσού, της Αττικής και άλλων περιοχών που ζωγραφίζει, που αναγνωρίζεται η δυνατότητα να έρχεται σε ένα είδος εσωτερικής συνομιλίας με τη φύση. Να καταλαβαίνει τον χαρακτήρα της, να ζει την υγρασία και τη δροσιά της, να αφουγκράζεται την αναπνοή της και να μπορεί να την εκφράζει στη ζωγραφική του. Και στην κατηγορία αυτή των έργων του είναι που ο Λαζαράς κατορθώνει να παραμερίσει τα ρεαλιστικά στοιχεία και τα ανεκδοτολογικά θέματα, για να φτάσει σε μια προσωπική και ποιητική ερμηνεία του φυσικού χώρου. Σε μερικά από τα σχετικά πρώιμα, χρονολογημένα έργα του Λαζαρά, όπως το **Από το παράθυρο του σπιτιού μου** του 1918, διαπιστώνει κανείς την

Lazaris has acquainted himself with these traditions and techniques and not as a result of his models themselves.

Still life has not been a preoccupation of Lazaris. There are only two works in this category which are of flowers and were painted in 1918. These are «Daisies» which is described as a developed study work.

The other is «Flowers» (of St. Demetrius day) and derives from the known style of 17th century academic painting. The tone is conveyed by the accompanying drawing, the combination of warm and cold colours and emphasis on description. In the dark background, the artist is juxtaposing the warm colours of the table, with those found in one of the two vases. Furthermore these are emphasised by the cold colours of the daisies.

In the painting titled «Daisies» there are other flowers, also painted in orange colours, which are portrayed in a explicit impressionistic style and play a decisive role. Here, the artist: by suppression of realistic description and with emphasis on the changeable and the momentary, the role of light and the combination of warm and cold colours, succeeds to convey much more to us. He offers something from the character of the fields and of the natural space in which they blossom.

Nevertheless, as mentioned before, it is in landscape painting that Lazaris offers us his best work. It is in this encounter with natural space, that he conveys his integrated, personal forms. His landscapes, not only in Levadia, the Parnassos mountains, Attiki and other areas, are the meeting places that provide him with the ability to accomplish an inner appreciation of nature. Lazaris is then, capable of understanding its character, feeling her moisture and dew, listening to her breath and finally expressing it in his own work. Also, in this category, Lazaris attempts to push aside all realistic elements and anecdotal themes, in order to achieve a personal and poetic interpretation of natural space. In some of his early works, which are dated, for example «From the window of my House» (1918),

επίδραση του δασκάλου του, Γ. Ιακωβίδη, τόσο στη σύνθεση όσο και στη χρησιμοποίηση ακαδημαϊκών τύπων, με τα βαριά χρώματα στο πρώτο επίπεδο και στοιχείων της ζωγραφικής του υπαίθρου, με το ρόλο του φωτός και τα ανοιχτά χρώματα στο δεύτερο επίπεδο. Τα **Σπίτια στη Πλάκα**, θέμα που ζωγραφίζει συχνά ο Λαζαρίδης, φαίνεται να προσεγγίζουν τόσο μερικές πρώιμες προσπάθειες του Κ. Παρθένου -έργα του της περιόδου 1900-1910- όσο και του Μαλέα. Ιδιαίτερη έμφαση στις χρωματικές αξίες, αποφυγή των περιγραφικών στοιχείων και τονισμένος ρόλος του φωτός κινούνται στην ίδια κατεύθυνση. Στο ίδιο κλίμα κινούνται και άλλα έργα του, ζωγραφισμένα ίσως τη δεκαετία 1920-1930, όπως το **Πλατάνια στο σούρουπο της Λιβαδειάς** και **Ποτάμι της Λιβαδειάς**. Ιδιαίτερα, στο πρώτο μπορεί να σημειώσει κανείς και στοιχεία που συνδέονται με την καλλιτεχνική δημιουργία του Σεζάν, φανερά στην ογκομετρική απόδοση των χρωμάτων, τον τονισμό του τυπικού και την όλη οργάνωση του συνόλου. Τα ίδια ουσιαστικά χαρακτηριστικά τα έχουμε και στο έργο του, με τίτλο **Από τον Αη-Γιάννη Αράχωβας**, όπου όμως παίζουν πιο σημαντικό ρόλο οι εμπρεσιονιστικοί τύποι, με τη διάλυση των στερεών περιγραμμάτων και την έμφαση στο ατμοσφαιρικό. Ένα τυπικό έργο αυτής της κατεύθυνσης έχουμε με το **Ποτάμι της Λιβαδειάς**, ζωγραφισμένο ίσως το 1929, αν διαβάζεται καλά η χρονολογία, που φαίνεται ότι έχει υποφέρει πολύ από κάποιον παλαιότερο καθαρισμό.

Μια σειρά έργων του Λαζαρίδου, χρονολογημένων από τη δεκαετία 1930-1940, μας επιτρέπουν να διαπιστώσουμε την όλο και μεγαλύτερη προτίμησή του για τις εμπρεσιονιστικές διατυπώσεις και τα προσωπικά στοιχεία. Είναι έργα, όπως το **Δαφνί** του 1930, το **Φθινόπωρο** του 1933-35, το **Νεροτριβή στη Λιβαδειά** του 1935, το **Σπίτια στη Λιβαδειά** του 1937, και το **Από την Φρεαττύδα** του 1938, στα οποία καθοριστικό ρόλο παίζει το φως και η απόδοση του ατμοσφαιρικού. Στο **Δαφνί** - θέμα που έχει απασχολήσει το Λαζαρίδου και σε άλλες του προσπάθειες - έχουμε μια συνομιλία του πρώτου με το δεύτερο επίπεδο, των ανοιγμάτων των καμπυλόγραμμων, μελωδικών τόξων με τα βαριά κάπως χρώματα

the influence of his teacher G. Jacobides is evident in the composition as well as in the academic style. Here he uses «heavy» colours in the foreground which are the prime principles of landscape painting, as is the light employed and the «open» colours in the middle distance.

The «Houses in Plaka», a recurrent theme in Lazaris painting, seem to incorporate much of the early works of K. Parthenis (paintings of the 1900-1910 period) as well as that of Maleas. For example the particular emphasis of colour and the stress on the use of light, employ the same traditions and atmosphere as other paintings produced in the 1920-1930 such as «Plane -trees at Levadia's Dusk» and «The River of Levadia».

In the first works one can see elements that are associated with Sezanne's artistic creativity explicit in the volumetric use and application of colours. In addition, the stress on formality and the entire organization of the subject matter is also noticeable.

We have the same essential features in his painting titled «From St. John's Church in Arahova». Here the impressionistic methods play an important role in that these eliminate solid outlines and emphasise the atmospherical feeling. A typical work of this direction is «Levadia's River» probably produced in 1929-if we can read the year clearly which implies that it has suffered much from an older cleaning.

A series of Lazaris works, dating back to the 1930's- 1940's, allow us to ascertain this ever more increasing preference for impressionistic methods and personal style. Paintings such as «Dafni» (1930), «Autumn» (1935), «Houses in Levadia» (1937), and «From Freattyda» (1938) are examples of this technique. In these paintings, light plays a decisive role as does the inclusion of atmospherical feeling.

In «Dafni», a theme that has also occupied Lazaris in other works, we have a dialogue between the foreground that the middle distance. In this theme the contours and

και το καταλυτικό φως του επάνω μέρους των τοίχων. Με τον τρόπο αυτό, ο καλλιτέχνης μας δίνει και κάτι από τον χαρακτήρα του οικοδομήματος, αφού σχεδόν εξαϋλώνει το σύνολο. Ανάλογα στοιχεία έχουμε και στο **Φθινόπωρο**, με τα λιόδεντρα τα οποία λουσμένα στο φως, μεταβάλλονται σε πυροτεχνήματα. Μάλιστα εδώ, η ενεργητική αντίθεση των ψυχρών με τα ζεστά χρώματα έρχονται να εκφράσουν πιο ολοκληρωμένα το περιεχόμενο του θέματος και τον χαρακτήρα της στιγμής. Με το **Νεροτριβή στη Λιβαδειά**, ο Λαζαρίδης με τη χρησιμοποίηση περισσότερο των ψυχρών χρωμάτων και την ελεύθερη πινελιά προσπαθεί και κατορθώνει να μας δώσει και κάτι από τον μόχθο των ανθρώπων που εργάζονται στη νεροτριβή. Ακόμη, με τα γκριζωπά και γαλαζωπά χρώματα, μας υποβάλλει και κάτι από την υγρασία και τη βαριά ατμόσφαιρα του χώρου. Σε μια καθαρά ποιητική μεταμόρφωση της οπτικής πραγματικότητας, φτάνει ο Λαζαρίδης σε έργα του, όπως το **Σπίτια στη Λιβαδειά και Από τη Φρεαττύδα**, με το φως να παίζει στα νερά στο πρώτο και το συνδυασμό στατικών και κινητικών τύπων στο δεύτερο. Είναι για έργα που μια καθαρά προσωπική χρησιμοποίηση των εμπρεσιονιστικών τύπων επιτρέπει στον καλλιτέχνη να εκφράσει όλο τον εσωτερικό χαρακτήρα των θεμάτων του: των σπιτιών της Λιβαδειάς που αντανακλώνονται στα νερά της Έρκυνας και των νερών που τρώνε τα βράχια στη Φρεαττύδα. Στο ίδιο, ουσιαστικά, κλίμα μας μεταφέρουν και άλλα, αχρονολόγητα έργα του Λαζαρίδη, ζωγραφισμένα την ίδια περίοδο, όπως το **Γέφυρα της Λιβαδειάς** - θέμα πολυζωγραφισμένο από τον καλλιτέχνη- το **Ποτάμι στα Πατήσια** και το **Παρνασσός**.

Με μια σειρά έργα ζωγραφισμένα μετά τον πόλεμο, μερικά χρονολογημένα άλλα αχρονολόγητα, που βρίσκονται πολύ κοντά στα πρώτα, έχουμε μερικές από τις πιο ολοκληρωμένες και προσωπικές προσπάθειες του Λαζαρίδη. Με έργα, όπως το **Παλιό Πανεπιστήμιο** του 1943, το **Έρκυνα** του 1955, το **Σπηλιά Βουλιαγμένης** πάλι του 1955, το **Ακρόπολις** του 1961, το **Θάλασσα** του 1973 και το **Γέφυρα της Λιβαδειάς** το 1974. Με το **Παλιό Πανεπιστήμιο** ο

the spaces of the arches, splendidly combined with «heavy» colour and catalytic light of the upper part of the walls are dominant.

In this way, the artist conveys even something of the character of the building since he almost dematerializes it. We see analogous elements in his work titled «Autumn», with the olive trees being bathed in sunshine and transformed into fire works. Especially, the active contradiction of cold, and warm colours used to combine and express (in a more integrated way) the content of the subject and the character of the moment.

In his work «Water cleaning in Levadia» Lazaris attempts successfully to convey something of the labours of the people working by the waterfall. He does this by using mostly cold colours and the free stroke of the brush.

Similarly by using dark grey and blue colours Lazaris suggests something of the dampness and the heaviness of the atmosphere. Lazaris achieves a clearly poetic metamorphosis of visual reality in such works as «House in Levadia» and «From Freattyda» where the light is shown playing in the water in the former and, the combination of static and moving types is depicted in the latter.

It is through these paintings that Lazaris clearly utilizes his impressionistic methods and these permit him to express his themes and the inner character of his subjects. Other undated work convey to us the same characteristics developed in the same period. For example the «Bridge of Levadia» reveal a recurrent theme as does «River at Patissia» and «Parnassos».

In a series of paintings produced after World War II, some dated and others not, we find in the former some of Lazaris' most integrated and personal of Lazaris efforts. Paintings for example: the «Old University» (1943), «Erkyna» (1955), «Vouliagmeni's Cave» (again in 1955), «Acropolis» (1961), «Sea» (1973) and «Levadia's Bridge» (1974).

Λαζαρίης θα προχωρήσει ένα βήμα μακρύτερα στην προσπάθεια του να δώσει καθοριστικό ρόλο στο φως και να ολοκληρώσει την αξιοποίηση των εμπρεσιονιστικών αξιών. Με τα ανοιχτά πορτοκαλί χρώματα που τονίζονται και από τα λίγα, καφέ, η ζωγραφική επιφάνεια γίνεται ένα τραγούδι του φωτός. Ο περιορισμός των ανεκδοτολογικών, περιγραφικών τύπων και η έμφαση στο ατμοσφαιρικό χρησιμοποιείται για να εκφράσει το ίδιο το εσωτερικό περιεχόμενο του θέματος, την επιβολή των πνευματικών αξιών στις υλικές, που είναι το Πανεπιστήμιο. Τα ίδια στοιχεία έχουμε και στην **Έρκυνα**, όπου και πάλι δεν φαίνεται να ενδιαφέρεται για τα γνωστά, εξωτερικά στοιχεία του θέματος, όσο για τον ίδιο τον χαρακτήρα του: την υγρασία των νερών του μικρού ποταμού της Λιβαδειάς που μεταφέρεται σ' όλη την γύρω περιοχή. Με τη χρησιμοποίηση των ψυχρών χρωμάτων, τους γαλανόλευκους και τους γκριζούς τόνους ο θεατής δέχεται όλο το περιεχόμενο του θέματος. Με τον ίδιο τρόπο και με την ενεργητική αντίθεση των ψυχρών και θερμών χρωμάτων της θάλασσας και των βράχων εκφράζεται, με πληρότητα και ασφάλεια, όλο το περιεχόμενο της περιοχής που εικονίζεται από τον καλλιτέχνη. Χωρίς καμιά προσπάθεια απόδοσης των γνωστών περιγραφικών τύπων, με μόνη την αξιοποίηση των εκφραστικών δυνατοτήτων του χρώματος, κατορθώνει να δώσει τον χαρακτήρα της περιοχής. Όσο για την **Ακρόπολη**, το έργο παρουσιάζεται αδύνατο χρωματικά, κάτι που οφείλεται σε κακό καθαρισμό παλιά. Στη **Θαλασσογραφία** του είναι πάλι οι καθαρά χρωματικές αξίες που έχουν τον πρώτο ρόλο, όπως και στο **Γέφυρα της Λιβαδειάς**, το τελευταίο από τα χρονολογημένα έργα του. Στο **Γέφυρα της Λιβαδειάς** μάλιστα, ο συνδυασμός ζεστών και ψυχρών τόνων και η ανάμειξή τους δίνουν και νέες εκφραστικές προεκτάσεις στο σύνολο. Και ενώ μόνο ενδεικτικά σημειώνονται τα αντικειμενικά στοιχεία του θέματος, τα νερά στο πρώτο επίπεδο, το θαυμάσιο τόξο της γέφυρας στο δεύτερο και τα σπίτια στο τρίτο, συνδυάζονται σε μια ενότητα που δεν είναι οι περιγραφικές αλλά οι καθαρά ζωγραφικές αξίες που δίνουν τον τόνο.

In his work «Old University» Lazaris moves in a different direction in a attempt to attribute a decisive role to light, he integrates and develops the impressionistic values. Bright orange colours are stressed along with the combination of brown hues in order to produce a painted surface that, becomes a «song of light». The restriction of anecdotal, descriptive types and the emphasis of the atmospherical feeling, is used in order to express the inward content of the subject. The University itself reflects the imposition of spiritual values onto the material.

Again, the same idea emerges in Erkyna. Here the artist doesn't appear to become involved in the know, outer aspects of the topic, for he is clearly more interested in the character of inanimate matter.

Here Lazaris' interest in inanimate matter may be appreciated in the humidity of the water of Levadia's little river that is transferred to the surrounding area. In exactly the same way and with the active contrast of cold and warm colours, of the sea and the rocks, the content of the area that is pictured by the artist, is expressed with fullness and certainty. He succeeds in portraying the character of the place without any attempt of conveying those know descriptive types with the exploitation of the expressive potentialities of colour.

With regard to «Acropolis» this painting is weakly presented. The colours appear feeble, due to an improper older cleaning. In his sea painting, it is also the chromatic values that play the primary role. This is also the case in the «Bridge of Lebadia» the last of his dated works.

In his work, in Levadia's Bridge, the combination of warm and cold tones and their blending, add new expressive direction to the whole work. However, while the objective elements of the theme are only suggested, the water in the foreground, the bridge's marvellous arch in the middle distance and the horses in the background are combining in such a way that it is not the

Στην ίδια περίοδο, τα μεταπολεμικά χρόνια, μπορούν να βρουν τη θέση τους και μια σειρά από άλλα, αχρονολόγητα έργα του, όπως το **Καταρράκτες της Λιβαδειάς**, το **Ελαιώνας Αμφίσσης**, το **Τοπίο**, το **Τοπίο με τα σπίτια**, και το **Φθινόπωρο**, μαζί και με άλλα. Έτσι, το **Καταρράκτες της Λιβαδειάς** και το **Φθινόπωρο** πρέπει να έχουν ζωγραφιστεί την ίδια χρονιά και διακρίνονται για την ένταση και τον πλούτο του χρώματος, τους συνδυασμούς ζεστών και ψυχρών τόνων και την ποιότητα της ζωγραφικής τους γλώσσας. Με τους δύο άξονες που σχηματίζουν οι καταρράκτες στο πρώτο, και τον τονισμό του κέντρου με το δένδρο στο δεύτερο, ο Λαζαρίης κατορθώνει να μας δώσει σύνολα με εξαιρετική, εκφραστική δύναμη. Ανάλογα στοιχεία έχουμε και στα δύο **Τοπία** του, από τα οποία αυτό που δεν έχει σπίτια, με την ιδιαίτερη έμφαση στα πορτοκαλί χρώματα και τις διακυμάνσεις του, μας δίνει όλη την ατμόσφαιρα του ζεστού καλοκαιριού στον Κωπαϊδικό κάμπο. Σ' αυτήν την τελευταία περίοδο της καλλιτεχνικής του δημιουργίας, ο Λαζαρίης αξιοποιεί, με θαυμάσιο τρόπο, τις καθαρά ζωγραφικές αξίες που δίνουν εξαιρετικά, εκφραστικά αποτελέσματα. Γιατί, τώρα, δε μένει στα ειδικά χαρακτηριστικά των θεμάτων του, αλλά στα καθολικά στοιχεία τους, γεγονός που δίνει μια καθαρή ποιητική πνοή στα έργα του. Έτσι, μετά τις προσπάθειές του στο κλίμα της ακαδημαϊκής παράδοσης και του αντικειμενικού ρεαλισμού, φτάνει με την αξιοποίηση των εκφραστικών δυνατοτήτων του χρώματος και τον τονισμό του ρόλου του φωτός να δώσει έργα που πάνε και πέρα από το τυπικό κλίμα του εμπρεσιονισμού.

Ο Θεόδωρος Λαζαρίης όπως φαίνεται από τα έργα του, εργάστηκε πάντα μακριά από το θόρυβο και τις ανησυχίες των άλλων. Περιορίστηκε στις καθαρά προσωπικές αναζητήσεις του και επιδίωξε να εκφράσει τις προσωπικές ανησυχίες του με προσπάθειες που συνεχίστηκαν ως το θάνατό του. Επιδίωξε και κατόρθωσε να εκφράσει στα έργα του, την εσωτερική, βιωματική επαφή του με τον φυσικό χώρο, ειδικά αυτόν που γνώριζε και αγαπούσε. Χωρίς άλλα θα προχωρήσει αθόρυβα και βήμα-βήμα, στην

During the post war period are attributed a number of other undated paintings such as «*Waterfall in Levadia*», «*Olive-Grove in Amphissa*», «*Land-scape*» «*Landscape with Houses*», and «*Autumn*». Thus, «*Waterfall in Levadia*» and «*Autumn*» must have been painted in the same year and are distinguishable by the intensity and richness of colours. Also, the combination of warm and cold tones and the quality of their «painting language». Lazaris achieves to convey wholes with extraordinary expressive power; In his first painting «*Waterfall in Levadia*», the waterfall form two axis and in the second («*Autumn*»), a tree is used to stress the centre.

We see analogous elements in both of his Landscapes, the one without houses has been emphasised by use of orange colours and by their variations; these colours convey the atmosphere of a warm summer in Kopai's plain.

In this last period of his creative life, Lazaris exploits values that convey outstanding and expressive effects. It is because he doesn't adhere to the specific features of his themes, but to their universal elements, that he is able to attribute, for example, «poetic breeze» in his paintings. Thus, given that he was influenced by the academic tradition and objective realism, he achieves, through the exploitation of colour and the role of light, to surpass the typical atmosphere of impressionism.

Theodoros Lazaris, as it is clearly shown from his paintings, had always worked away from the commotion and the worries of others. He was confined to strictly personal pursuits and he sought a means to express his personal anxieties with efforts that were continued until his death.

He had sought and achieved, to bring out in his paintings, his inner experiences and contact with the natural space, that he knew and loved. He advanced step by step, silently, without attempting to exploit

εκμετάλλευση στοιχείων, που ανταποκρίνονται στην ιδιοσυγκρασία και την ευαισθησία του. Έτσι, μας δίνει έργα που διακρίνονται για την αμεσότητα και τη γνησιότητα της φωνής τους. Μια ζωγραφική, που δεν αφήνει ασυγκίνητο τον θεατή με την ποιητική ερμηνεία της οπτικής πραγματικότητας, ιδιαίτερα του φυσικού χώρου που επιτυγχάνει, μια ζωγραφική που διακρίνεται για την ασφάλεια και την ποιότητα των διατυπώσεών της.

Σεπτέμβριος 1992

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ ΧΡΗΣΤΟΥ

**Ομότιμος καθηγητής της Ιστορίας της Τέχνης,
Ακαδημαϊκός**

artistic techniques that didn't correspond to his temperament and his sensitivity.

Therefore, he conveys paintings that are judged for their immediacy and the authenticity of their «voice». It is an art that does not leave the viewer emotionless or unaffected. In succeeding to a poetic interpretation of visual reality, of the natural space in particular, Lazaris painting contribute a distinctive form of an art that is positive in interpretation and qualitative in presentation.

September 1992

CHRYSANTHOS CHRISTOY

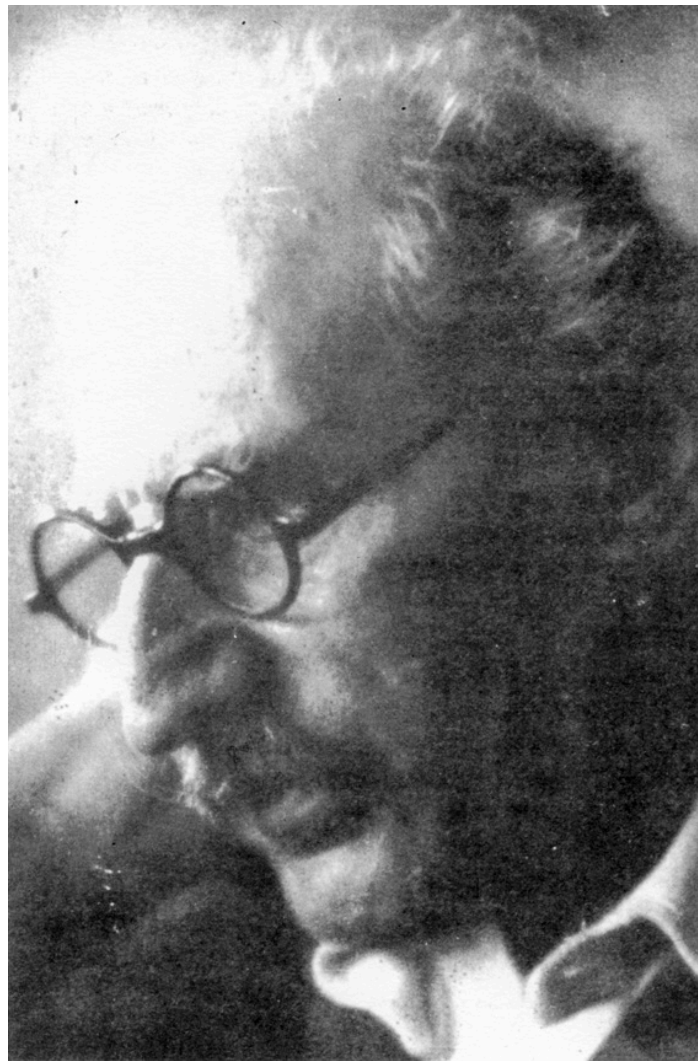
**Professor Emeritus in the History of Art,
Member of the Greek Academy**

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ:

1. Κατά το βιογραφικό σημείωμα του ίδιου του καλλιτέχνη, όπως φαίνεται στον Κατάλογο της έκθεσής του στην Εθνική Πινακοθήκη, γεννήθηκε το 1882. Την ίδια χρονιά γέννησής τον δίνει και ο Σπητέρης στον «Αιώνα Νεοελληνικής Ζωγραφικής» τομ. 3, 1979, σελ. 155. Ο Λυδάκης, στο «Λεξικό των Ελλήνων Ζωγράφων και Χαρακτών» της Μέλισσας, δίνει χρονολογία γέννησης το 1885.
2. Χειρόγραφη αίτηση του καλλιτέχνη «προς το Σεβαστόν Υπουργείον Παιδείας και Θρησκευμάτων-Διεύθυνσης Καλών Τεχνών» της 24.4.1945, στην οποία αναφέρονται και διάφορα στοιχεία της δραστηριότητας, ιδιαίτερα: «διεκόσμησα ναούς μετά τοιχογραφιών και φορητών εικόνων» όπως γράφει ο ίδιος.
3. Με τίτλο «Ο Ζωγραφικός Κόσμος του Θεοδώρου Λαζαρή»
4. Το έργο είναι ζωγραφισμένο πάνω σε επιφάνεια με παλαιότερο έργο με υπογραφή που διασώζεται κάπως Χ. Παπαγιάννα...
5. Πρόκειται για την ανηψιά του και μιά φίλη της, κατά πληροφορίες δικών του.
6. Έργα του Βελάσκεθ από το 1648-1650. Για τό έργο βλέπε, Χρύσανθος Χρήστου, «Η Ευρωπαϊκή Ζωγραφική του Που Αιώνα, το Μπαρόκ». Αθήνα 1986, σελ. 143.

NOTES:

1. He was bom in 1882
Based on evidence that is included in the artist's curriculum vitae as it appears on the Catalogue of his Exhibition at the National Gallery. Spiteris in «Century of Modern Greek painting «vol 3, 1973 p.p. 155, mentions the same year of age. But Lydakis in «Greek Painters and Engravers Lexicon» by Melissa Publishing Co notes the year 1885 as the artist's year of birth.
2. The written application of the artist; «to the Respectable Ministry of Education and C reeds -Direction of Fine Arts» on 24.4.1945 in which there are also mentioned various evidence of his activities like: «I have decorated temples with frescoes and portable icons»
3. With the title:
«Theodoros Lazaris Painting World»
4. The painting is made on a surface being of an older work and with a signature that is somehow preserved:H. Papayiana....
5. It is about his nephew and a girl Mend of hers, taken from informantion given by his relatives.
6. Velasquer's paintings since 1648-1650. For this work, see the book: Chrysanthos Christos, «The 17th ce. European, Baroque» Athens 1986, p.p. 143.

1. «Άνθη Αη Δημητριάτικα», 1918
(46 X 55 εκ.) Λάδι σε καμβά

1. «Flowers of St. Demetrio», 1918
(46 X 55 cm) Oil on canvas

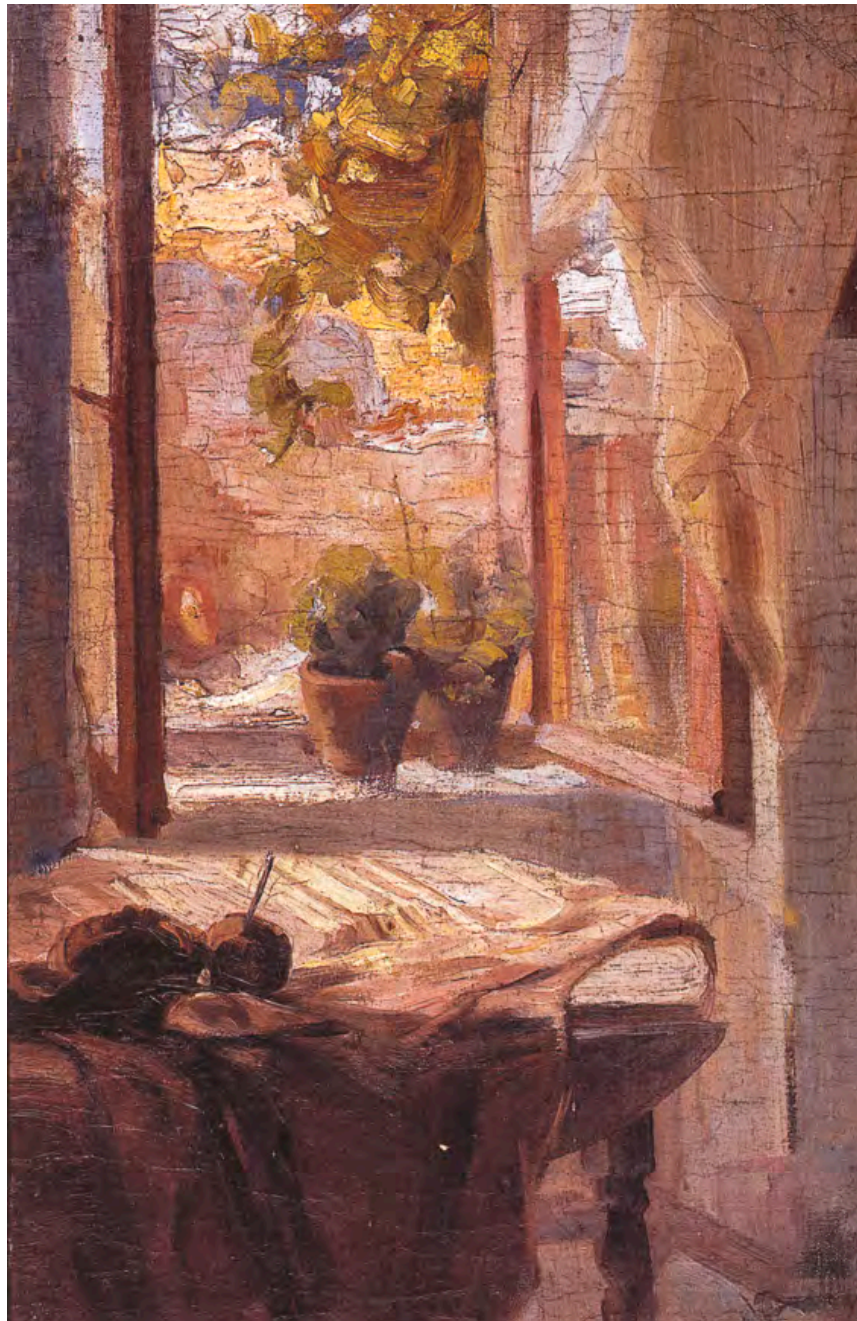

2. «Σπίτια στην Εύβοια», 1928

(33,5 X 48,5εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

2. «Houses in Enoia», 1928

(33,5 X 48,5 cm) Oil on laminated Wood

3. «Από το παράθυρο του σπιτιού μου»
(38 X 44 εκ.) Λάδι σε καμβά

1. «From the window of my house»
(38 X 44 cm) Oil on canvas

4. «Γέφυρα Λιβαδειάς»

(19,5 X 24 εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

4. «A Bridge in Livadia»

(19,5 X 24 cm) Oil on laminated Wood

5. «Δαφνί»

(19 X 23,3 εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

5. «Dafni»

(19 X 23,3 cm) Oil on laminated Wood

6. « Παρνασσός»

(18 X 22 εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

6. « Parnassos

(18 X 22 cm) Oil on laminated Wood

7. «Σπηλιά της Βουλιαγμένης»
(22,52 X 34 εκ.) Λάδι σε χάρντμποαρντ

7. «A Cave in Vouliagmeni»
(22,5 X 34 cm) Oil on Hardboard

8. «Ελαιώνας Αμφίσσης»

(18 X 24 εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

8. «Oil grove in Amfissa»

(18 X 24 cm) Oil on laminated Wood

9. «Φθινόπωρο», 1933

(22,5 X 42 εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

9. «Autumn», 1933

(22,5 X 42 cm) Oil on laminated Wood

10. «Πλατάνια Λιβαδειάς»

(35 X 44 εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

10. «Plane trees of Livadia»

(35 X 44 cm) Oil on laminated Wood

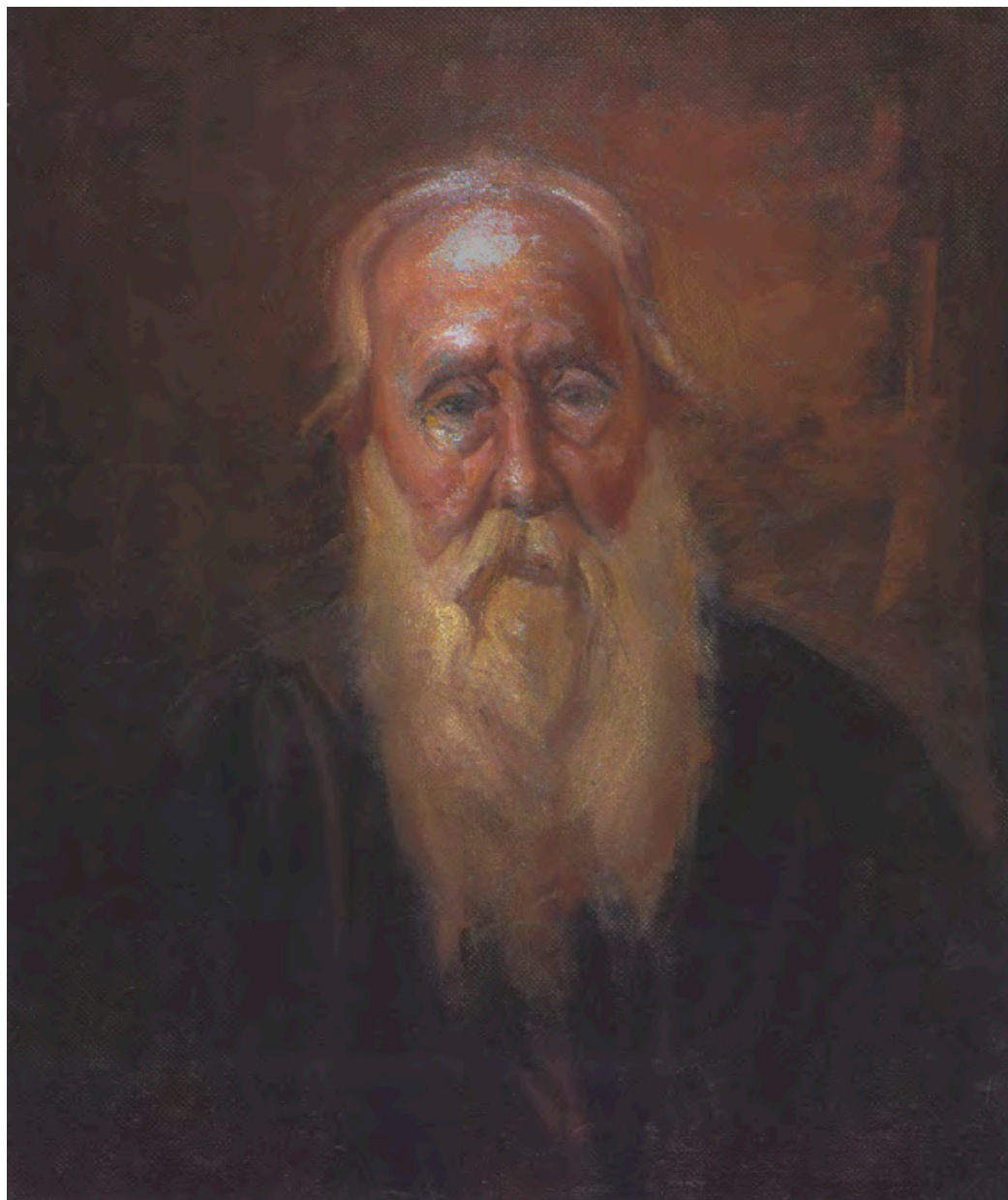

11. «Φθινόπωρο»

(22,5 X 42,5 εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

11. «Autumn»

(22,5 X 42,5 cm) Oil on laminated

12. «Πορτραίτο Παπαζονή»

(22,52 X 34 εκ.) Λάδι σε χάρντμποαρντ

12. «Papazoni's Portrait»

(22,5 X 34 cm) Oil on Hardboard

13. «Η Φωτεινή με το κόκκινο φόρεμα»
(28X 53 εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

13. «Fotini with the red dress»
(28X 53 εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

14. «Σπίτια στην Πλάκα»

(19 X 23,5 εκ.) Λάδι σε χάρντμποαρντ

14. «House in Plaka»

(19 X 23,5cm) Oil on Hardboard

15. «Σπίτια στην Πλάκα»
(19 X 23,5 εκ.) Λάδι σε χάρντμποαρντ

15. «House in Plaka»
(19 X 23,5cm) Oil on Hardboard

16. «Γυμνό»

(36 X 52 εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

16. «Nude

(36 X 52 cm) Oil on laminated Wood

17. «Μετσοβίτισα»

(68 X 85 εκ.) Λάδι σε καμβά

17. «Flowers of St. Demetrio», 1918

(68 X 85 cm) Oil on canvas

18. «Νεροτριβή στη Λιβαδειά»
(34,5 X49 εκ.) Λάδι σε χάρντμποαρντ

18. «Water Cleaning in Livadia»
(34,5 X49 cm) Oil on Hardboard

19. «Σπουδή για το πράσινο ποτάμι»
(36,5 X 46 εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

19. «Study of the green river»
(36,5 X 46 cm) Oil on laminated Wood

20. «Απ' τον Αη Γιάννη Αράχωβας»
(50,5 X 50 εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

20. «From St. John of Arahova»
(50,5 X 50 cm) Oil on laminated Wood

21. « Πλατάνια στο σούρουπο της Λιβαδειάς », 1935
(36,5 X 64 εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

1. «Plane trees at Levadia's dusk», 1935
(36,5 X 64 cm) Oil on laminated Wood

22. «Οι δύο φίλες»

(41,8 X 64εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

22. «Two girl friends»

(41,8 X 64εκ. cm) Oil on laminated Wood

23. «Αγροτικές εργασίες»

(41,8 X 64εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

23. «Rural occupation»

(41,8 X 64εκ. cm) Oil on laminated Wood

24. «Παλιό Πανεπιστήμιο», 1933
(35 X50 εκ.) Λάδι σε χάρντμπορντ

24. «Old University», 1933
(35 X50 cm) Oil on Hardboard

25. «Ποταμάκι στα Πατήσια», 1937
(37 X 57,5 εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

25. «A small river at Patissia», 1937
(37 X 57,5 cm) Oil on laminated Wood

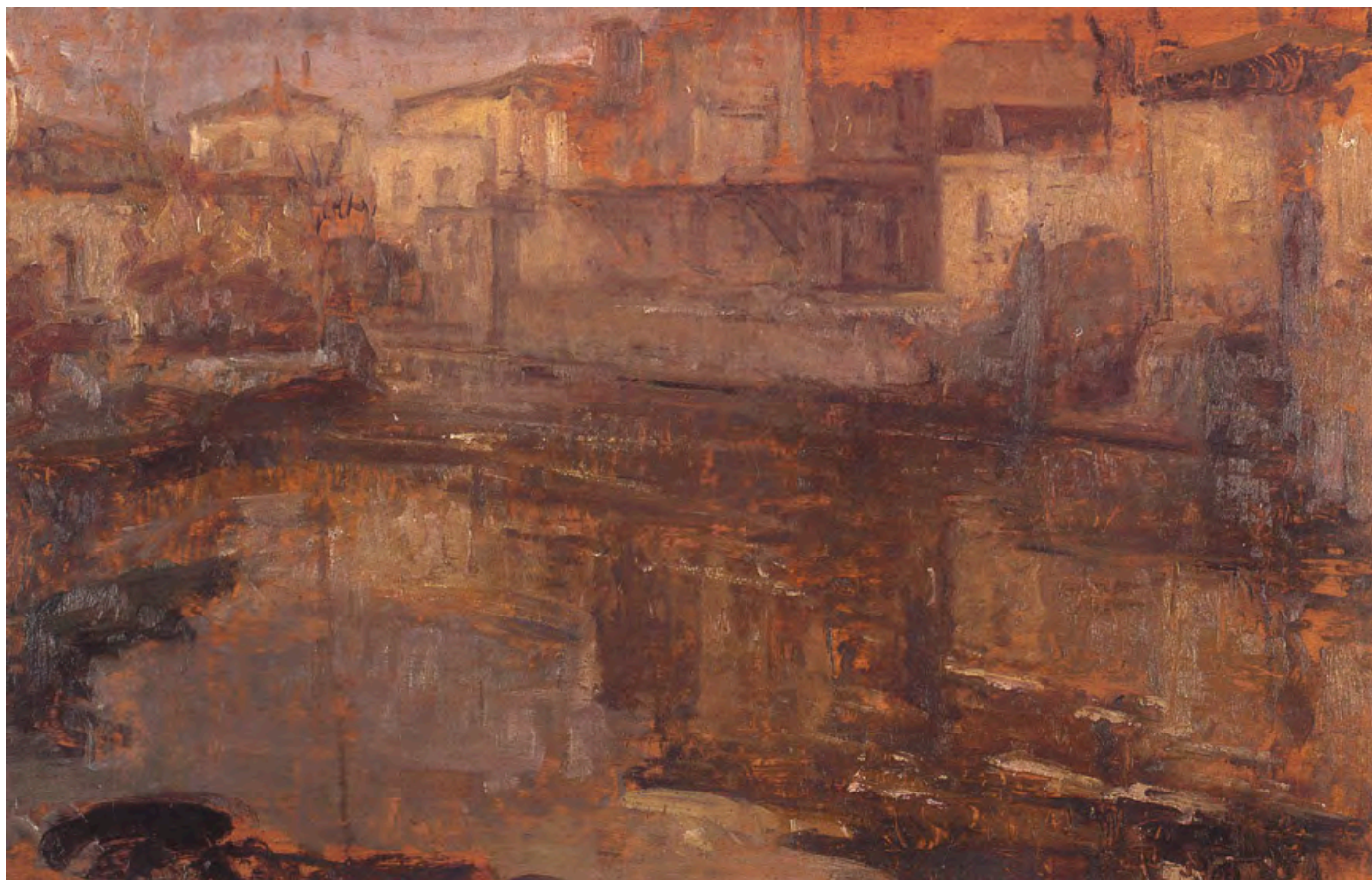

26. «Από τη Φρεατύδα»

(33,5 X44 εκ.) Λάδι σε χάρντμποαρντ

26. «From Freattyda»

(33,5 X44 cm) Oil on Hardboard

27. «Σπίτια στη Λιβαδειά»
(40 X 61,5 εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

27. «House in Livadia»
(40 X 61,5 cm) Oil on laminated Wood

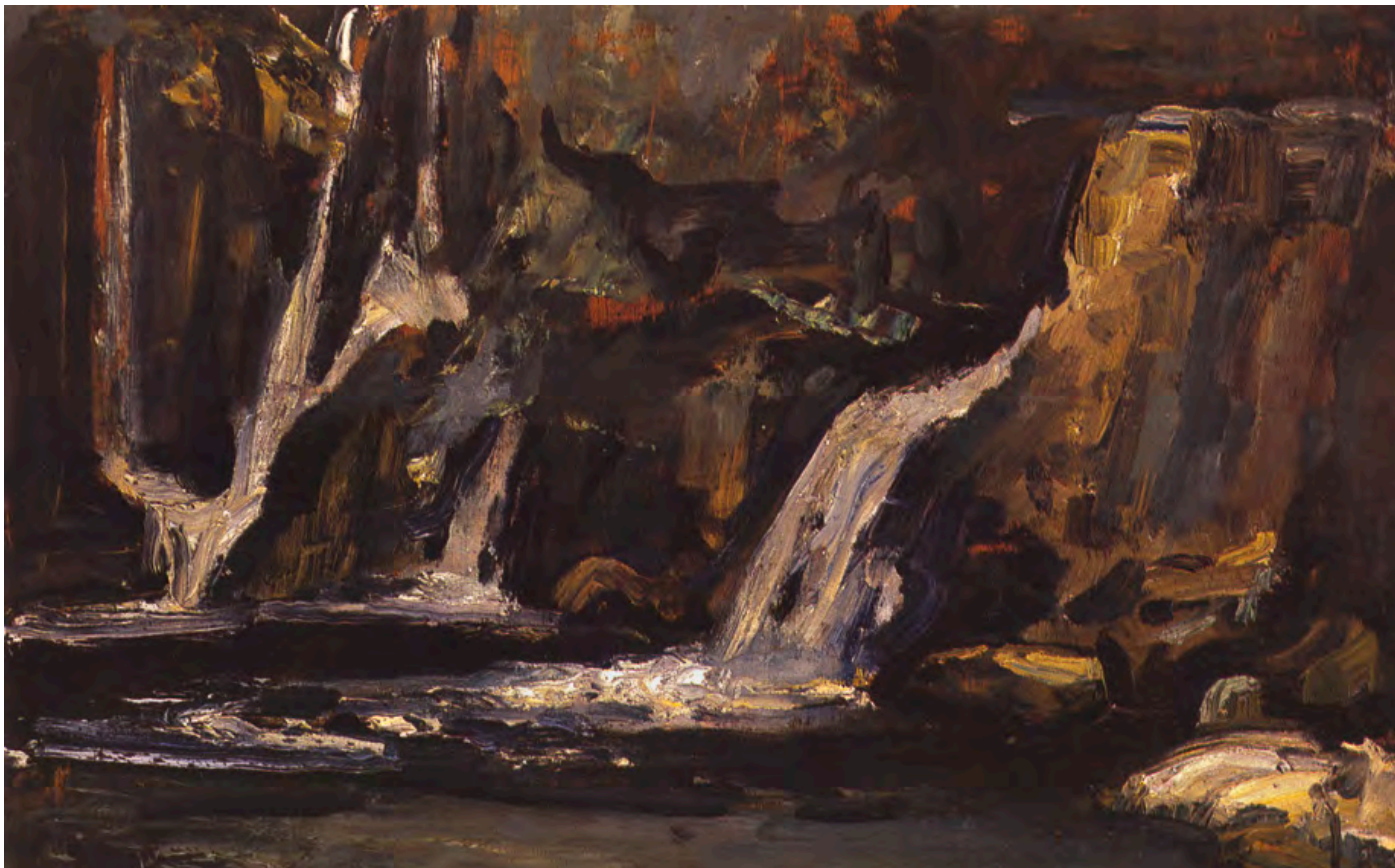

28. «Πατήρ Ιωσήφ»

(41,5 X 51 εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

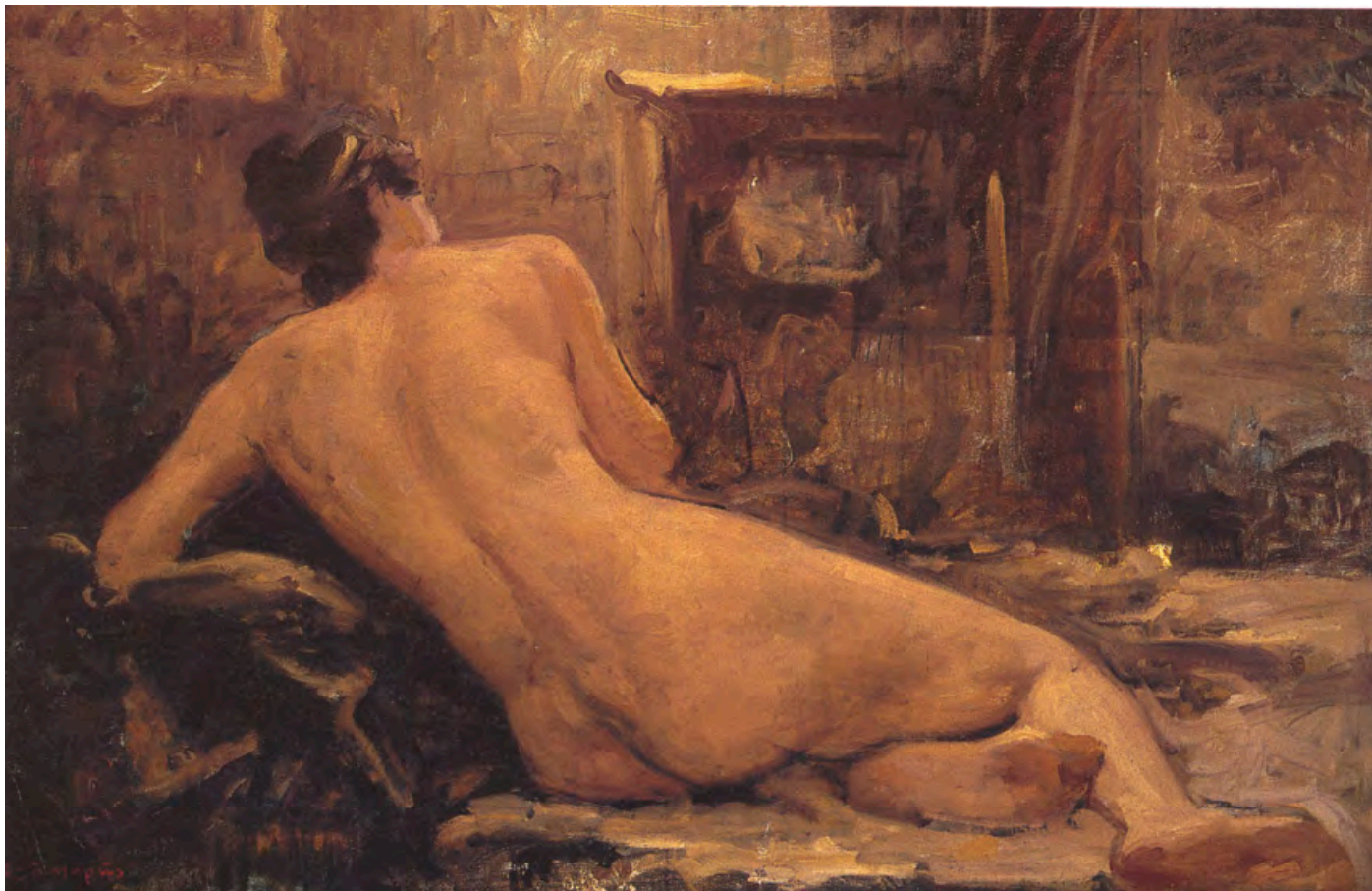
28. «Father Josef»

(41,5 X 51 cm) Oil on laminated Wood

29. «Καταρράκτης στη Λιβαδειά»
(25,3 X 40 εκ.) Λάδι σε ξύλο(κόντρα πλακέ)

29. «Waterfall in Livadia»
(25,3 X 40 cm) Oil on laminated Wood

30. «Γυμνό»

(51 X 75 εκ.) Λάδι σε καμβά

30. «Nude»

(51 X 75 cm) Oil on canvas

31. «Πορτραίτο»

(50 X 63,5 εκ.) Λάδι σε καμβά

31. «Portrait», 1918

(50 X 63,5 cm) Oil on canvas

32. «Πλαγιά του Παρνασσού»
(41 X 50,5 εκ.) Λάδι σε καμβά

32. «Parnasso's slope»
(41 X 50,5 cm) Oil on canvas

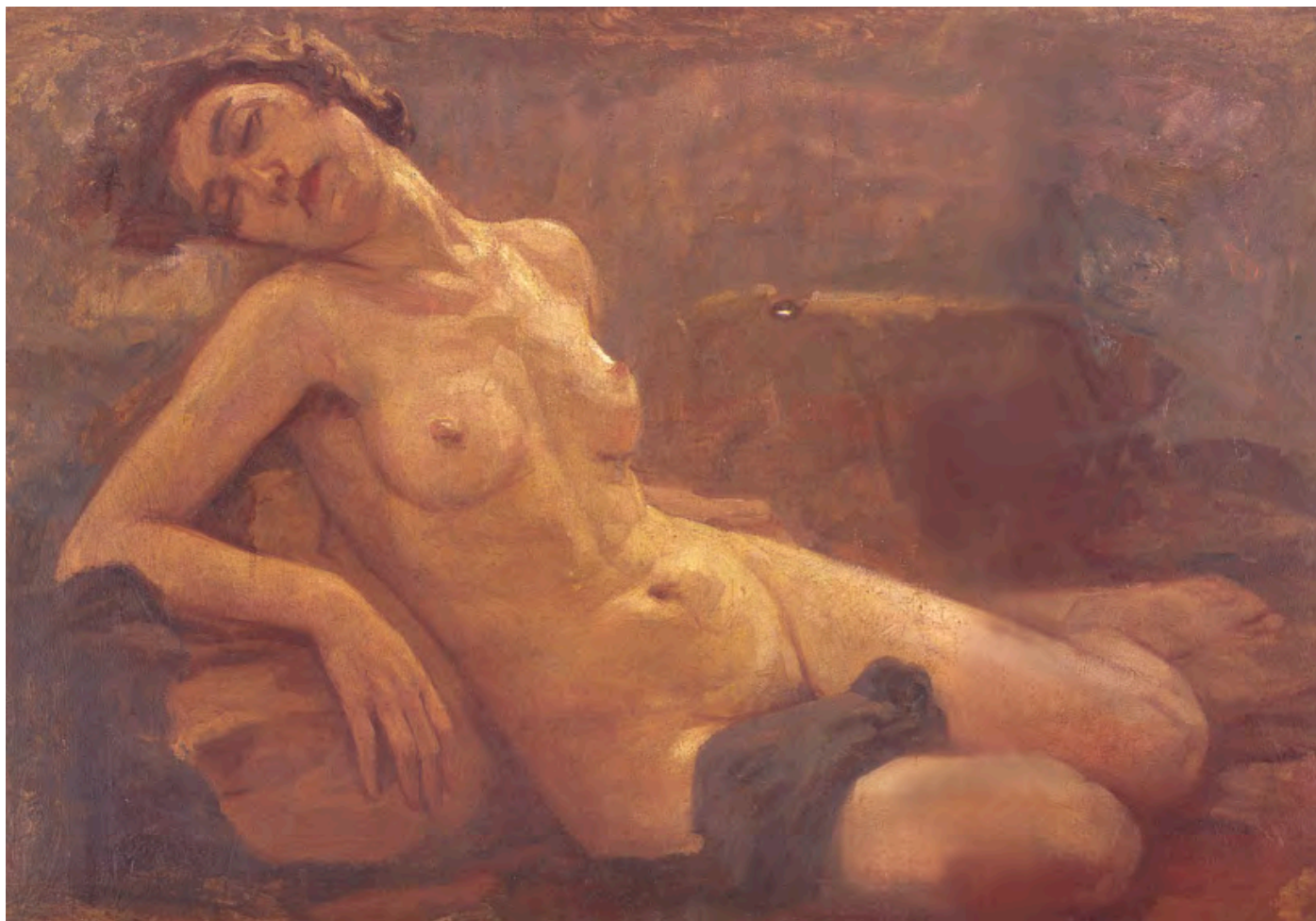

33. «Τοπίο»

(50 X 74,5 εκ.) Λάδι σε χάρντμποαρντ

33. «Landscape»

(50 X 74,5 cm) Oil on Hardboard

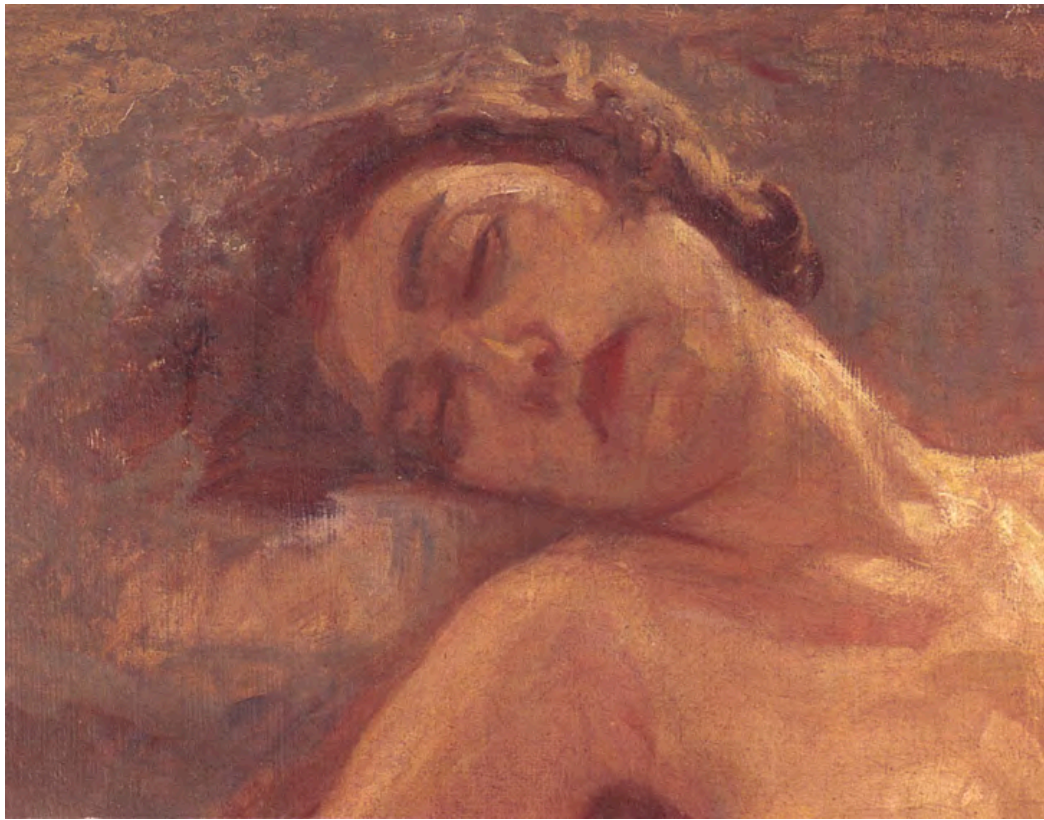

34. «Γυμνό»

(78 X 111 εκ.) Λάδι σε καμβά

34. «Nude»

(78 X 111 cm) Oil on canvas

«Λεπτομέρεια»

«Detail»

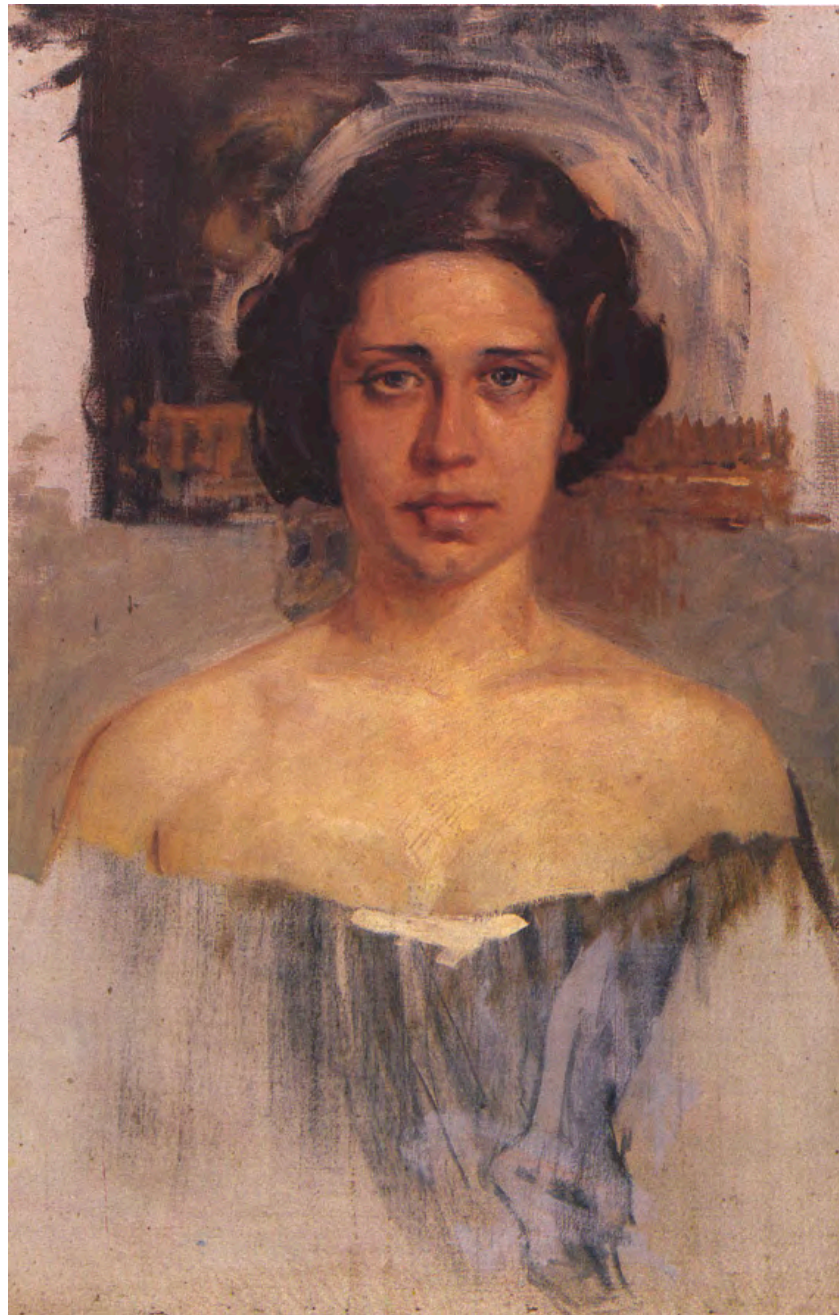

35. «Γυμνό»

(40 X 48 εκ.) Λάδι σε χάρντμποαρντ

35. «Nude»

(40 X 48 cm) Oil on Hardboard

36. «Πορτραίτο»

(49,5 X 76,5 εκ.) Λάδι σε καμβά

36. «Portrait»

(49,5 X 76,5 cm) Oil on canvas

37. «Πορτραίτο Στράγκα»
(63 X 76 εκ.) Λάδι σε καμβά

37. «Straga's Portrait»
(63 X 76 cm) Oil on canvas

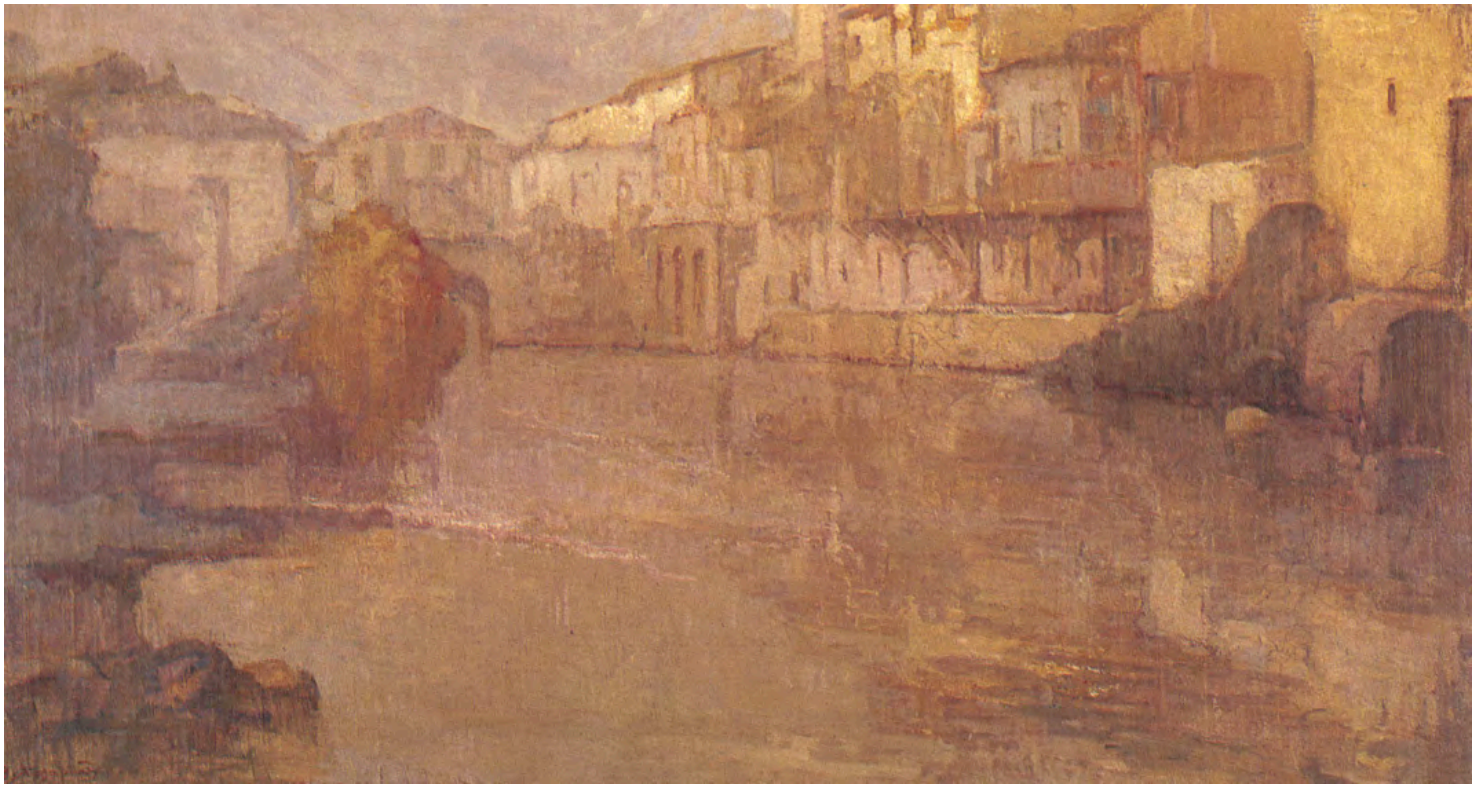

38. «Πολύκαρπος»

(52,5 X 70 εκ.) Λάδι σε καμβά

38. «Polykarpos»

(52,5 X 70 cm) Oil on canvas

39. «Το ποτάμι της Λιβαδειάς»
(65,5 X 119 εκ.) Λάδι σε καμβά

39. «The river of Livadia»
(65,5 X 119 cm) Oil on canvas

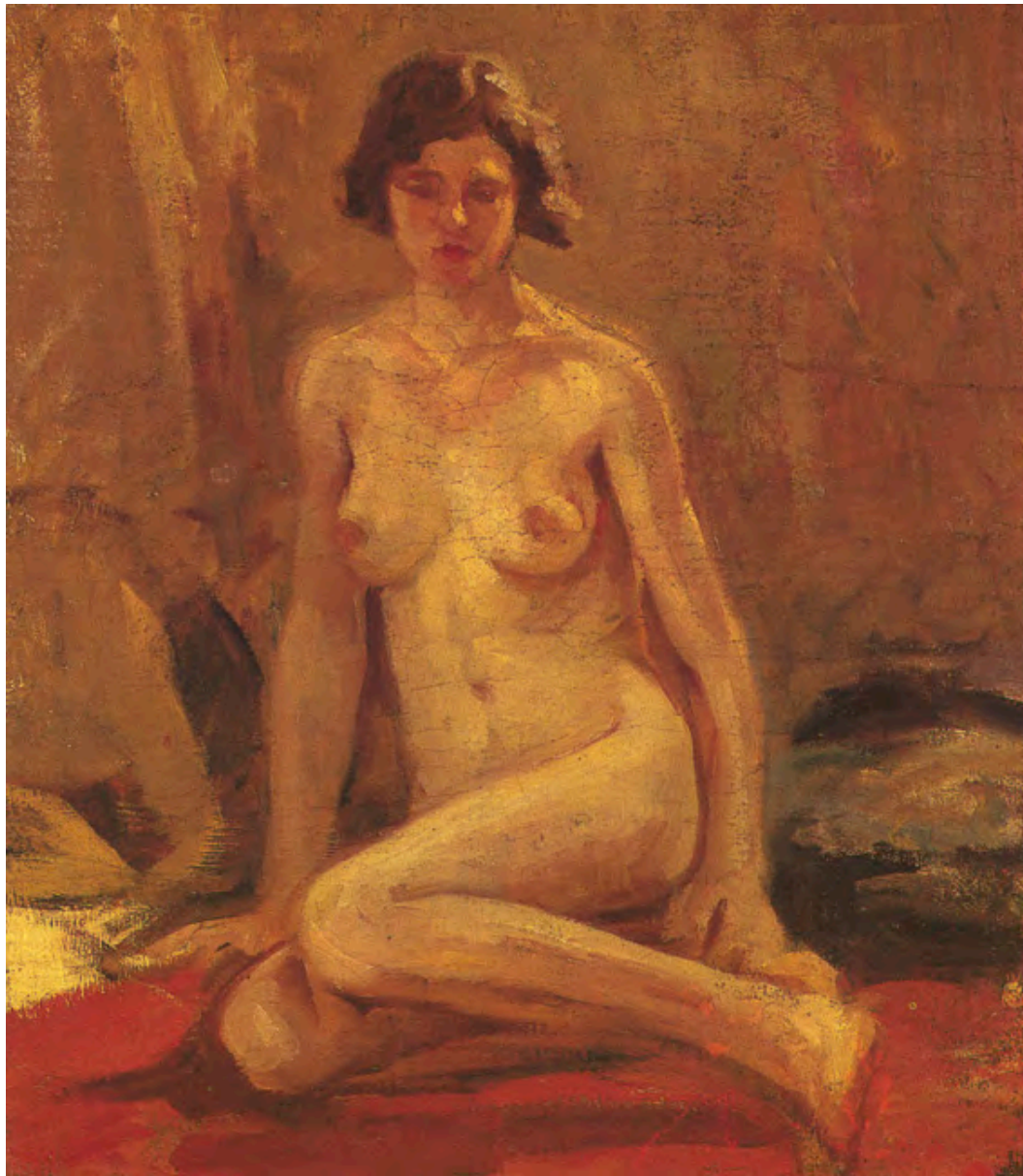
40. «Ανάγνωση»
(66 X 70 εκ.) Λάδι σε καμβά

40. «Reading»
(66 X 70 cm) Oil on canvas

41. «Νέα που διαβάσει»
(52 X 70 εκ.) Λάδι σε καμβά

41. «A young girl reading»
(52 X 70 cm) Oil on canvas

42. «Γυμνό»

(42,5 X 48,5 εκ.) Λάδι σε καμβά

42. «Nude»

(52 X 70 cm) Oil on canvas

43. «Ακρόπολη»
(73 X 114 εκ.) Λάδι σε καμβά

43. «Acropolis»
(73 X 114 cm) Oil on canvas

44. «Δαφνί»

(47 X 58 εκ.) Λάδι σε χάρντμποαρντ

44. «Dafni»

(47 X 58 cm) Oil on Hardboard

45. «Τοπίο»

(45,5 X 65 εκ.) Λάδι σε χάρντμποαρντ

45. «Landscape»

(45,5 X 65 cm) Oil on Hardboard

46. «Γέφυρα Λιβαδειάς»
(54,5 X 62 εκ.) Λάδι σε χάρντμποαρντ

46. «A Bridge in Livadia»
(54,5 X 62 cm) Oil on Hardboard

47. «Θάλασσα», 1973

(41,5 X 57,5 εκ.) Λάδι σε χάρντμποαρντ

47. «Sea», 1973

(41,5 X 57,5 cm) Oil on Hardboard

48. «Γέφυρα Λιβαδειάς»

(90 X 123 εκ.) Λάδι σε ξύλο (νοβοπάν)

48. «A Bridge in Livadia»

(90 X 123 cm) Oil on chip wood (novopan)

Η συλλογή των 70 πινάκων του
Θεόδωρου Λαζαρή
συντηρήθηκε από τους
Ζωγράφους – Συντηρητές Έργων Τέχνης
Λευτέρη Κότσενο και **Γιάννη Σπανό**
την Άνοιξη του 1992

Theodoros Lazari's collection
of 70 paintings was restored
by the Painters – Preservers of works of Art
Lefteris Kotsenos and **Giannis Spanos**
in Spring 1992

*Ο Κατάλογος της Έκθεσης Ζωγραφικής της συλλογής Θεόδωρου Λαζαρή εκδόθηκε για την
Δημοτική Πινακοθήκη τον Δήμο Λεβαδέων, με την ευκαιρία της έκθεσης των έργων του
με την ηθική και υλική συμπαράσταση τον Υπουργείου Πολιτισμού
και της Υπουργού Κας Άννας Ψαρούδα Μπενάκη.*

*Καλλιτεχνική επιμέλεια: **STUDIO MARK**
Φωτογράφιση έργων: **N. MARKOU – Γ. ΚΡΑΝΙΩΤΗΣ**
Διαχωρισμοί : **ΑΛΦΑ ΣΚΑΝ Α.Ε**
Φωτοστοιχειοθεσία – Εκτύπωση: **Π. ΚΟΥΛΗΣ, Γραφικές Τέχνες Α.Β.Ε.Ε.**
Χαρτί: **Velvet 170 gr.**
Αγγλική Μετάφραση: «**AENAON**», **Γ. ΣΤΑΥΡΙΑΗΣ - Α. ΛΑ WRENCE**
Ο κατάλογος τυπώθηκε τον Νοέμβριο του 1992
σε 2000 αντίτυπα*

*This catalogue of the exhibition of Theodores Lazari's collection of paintings was published for the
Municipal Art Gallery of the Municipality of Levadia to mark the occasion
of the exhibition of his paintings. This publication was realized by the moral and financial support
of the Ministry of Culture and with the help of
Mrs Anna Psarouda-Benaki, Secretary of the Greek Ministry of Culture*

*Artistic Supervision by: **STUDIO MARK**
Photographs by: **N. MARKOU-G. KRANIOTIS**
Colour separation by: **ALPHA SCAN LTD**
Type-setting and Printed by: **P. KOULIS, Graphic Arts**
Paper: **Velvet 170 gr.***

*Translated into English by: «**AENAON**» **G. ST A VRIDES-A. LAWRENCE**
This catalogue was printed in November 1992
in 2000 copies*

